

WILEŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 7.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz.:		Str.
45	Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 11 marca 1930 r. o uchyleniu zarządzenia z dnia 22 maja 1929 r. w sprawie zwalczania i zapobiegania szerzeniu się pomoru i zarazy świń w niektórych miejscowościach na terenie m. Wilna i powiatów: Wileńsko-Trockiego i Mołodeczańskiego	72
46	Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 12 marca 1930 r. o zwalczaniu pomoru i zarazy świń oraz zapobiegania szerzeniu się tych chorób w niektórych miejscowościach powiatu: Wileńsko-Trockiego, Mołodeczańskiego i Oszmiańskiego	72
47	Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 12 marca 1930 r. o wysokości odszkodowania za przestój zakładów wodnych z powodu przepuszczania spławnego materiału	73
48	Zarządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 19 lutego 1930 r. o upoważnieniu Izby Rzemieśniczej do powoływania komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminów z kucia koni	73
49	Zarządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 3 marca 1930 roku o zatwierdzeniu uchwał Związków Komunalnych, dotyczących przystąpienia do Związku Międzykomunalnego dla budowy i prowadzenia Wojewódzkich zakładów Opieki Społecznej w Wilnie	75
50	Okólnik Nr. 3 Wojewody Wileńskiego z dnia 21 lutego 1930 r. do wszystkich P. P. Starostów Województwa Wileńskiego oraz Pana Prezydenta m. Wilna w sprawie polepszenia jakości chleba	75
51	Okólnik Nr. 6 Wojewody Wileńskiego z dnia 15 marca 1930 roku do P. P. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie akcji sanitarno-porządkowej	76
52	Okólnik Nr. 7 wojewody wileńskiego z dnia 16 marca 1930 roku do P. P. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego oraz P. Prezydenta m. Wilna, w sprawie doprowadzenia piekarń do stanu odpowiadającego nowoczesnym wymaganiom	77
53	Pismo okólne wojewody Wileńskiego z dnia 24 lutego 1930 roku do P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Wileńskiego i Pana Prezydenta miasta Wilna w sprawie poboru komunalnej opłaty od umów o nabywanie nieruchomości przez Państwowy Monopol Tytoniowy	79
54	Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 24 lutego 1930 roku do P. P. Przewodniczących Wydziałów Pow. Województwa Wileńskiego, w sprawie poboru podatku od łowi myśliwskiej	80
55	Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 25 lutego 1930 roku do wszystkich P. P. Starostów Województwa Wileńskiego, w sprawie wykorzystywania orzeczeń Najw. Tryb. Administr. o charakterze zasadniczym	80
56	Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 11 marca 1930 roku do wszystkich P. P. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie udzielania porad w sprawach emigracyjnych	81
57	Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 26 marca 1930 roku do P. P. Starostów Województwa Wileńskiego i Magistratu m. Wilna (sekcja Zdrowia) w sprawie sprzedaży artykułów spożywczych na ulicach, w straganach i t. p.	82
58	Komunikat Wojewody Wileńskiego z dnia 2/ lutego 1930 roku w sprawie udzielenia exequatur Konsulowi Republiki Estonji Romanowi Rucińskiemu	82
59	Orzeczenia Wojewody Wileńskiego o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne	82
60	Orzeczenia Wojewody Wileńskiego o zdjęciu ochronności z działek leśnych	84
61	Rejestracja Stowarzyszeń	85
Poz.:	62 Obwieszczenie Wydziału Powiatowego Sejmiku Mołodeczańskiego o przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania terenu w pobliżu miasta Mołodeczna	85
Poz.:	63 Postanowienie Sądu Okręgowego w Wilnie o rozwiązaniu Związku Zawodowego Robotników Przemysłu Skórzanego Ziemi Wileńskiej	85
64	Postanowienia Sądu Okręgowego w Wilnie o zatwierdzeniu zajęcia czasopism i odezów	85
65	Postanowienia Sądu Powiatowego w Wilnie o zatwierdzeniu zajęcia czasopism i odezów	88
66	Obwieszczenia Sądów Powiatowych (Grodzkich) w sprawach spadkowych	88
67	Obwieszczenia Sądowe (postępowanie upadłościowe, zaginione weksle, unieważnienia plenipotencji)	90
68	Obwieszczenie Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie o regulacji hipotek	90
Poz.:	69 Obwieszczenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie i Pogranicznego Komisarza Ziemskiego w Wilnie o postępowaniu scaleniowym	93
Poz.:	70 R u c h s ł u ż b o w y:	
	A) W Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie i w Starostwach Województwa Wileńskiego	95
	B) W Wileńskim Okręgu Skarbowym	95
	C) W Okręgu Dyrekcji Cel w Wilnie	96
	D) W sądownictwie na terenie Województwa Wileńskiego	96
	E) W Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie i w Nadleśnictwach na terenie Województwa Wileńskiego	96
	F) W Urzędach Ziemskich	97
	G) W Wileńskim Okręgu Poczto-Telegraficznym w Wilnie	98

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

	Str.
Komunikat o zagubieniu pieczęci urzędowych	99
zetarg	99
Ogłoszenia różne	99

DZIAŁ URZĘDOWY.

45.

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Wileńskiego

z dnia 11 marca 1930 r.

o uchyleniu zarządzenia z dn. 22 maja 1929 r. w sprawie zwalczania i zapobiegania szereganiu się pomoru i zarazy świń w niektórych miejscowościach na terenie m. Wilna i powiatów: Wileńsko-Trockiego i Mołodeczańskiego.

L. dz. VIII-565/4.

Na podstawie art. 26 pkt. 0 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673), oraz § 358 rozp. Min. Rol. z dn. 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) uchylam rozporządzenie moje z dnia 22 maja 1929 r. ogłoszone w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 6 z r. 1929 pod. poz. 620, wydane na mocy art. 26 i 27 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) oraz § 357 rozp. Min. Rol. z dnia 9 stycznia 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167), jak również reskryptu Min. Rol. z dnia 29 stycznia 1928 roku Nr. 6376/W/II — w sprawie zwalczania pomoru i zarazy świń i zapobiegania szereganiu się tych chorób, w niektórych miejscowościach na terenie miasta Wilna i powiatów: wileńsko-trockiego i mołodeczańskiego.

Wojewoda

(—) Wł. Raczkiewicz

46.

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Wileńskiego

z dnia 12 marca 1930 roku.

o zwalczaniu pomoru i zarazy świń oraz zapobiegania szereganiu się tych chorób w niektórych miejscowościach pow.: wileńsko-trockiego, mołodeczańskiego i oszmiańskiego.

Ze względu na obecny stan zarazy i pomoru świń na obszarze województwa wileńskiego zarządzam na podstawie art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) oraz § 357 rozporządzenia Min. Roln. z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167), jak również reskryptu Ministerstwa Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1928 r. Nr. 6376/W-II—aż do odwołania, co następuje:

Ogłaszam jako obszar zapowietrzony następujące miejscowości:

I. W powiecie Wileńsko-Trockim:

- a) gmina Rudzińska — zaśc. Chryszczyniak
- b) „ Mickuńska — w. Ferma, m. Ławaryszki

- c) „ Rudomińska — w. Ogrodniki, w. Melachowicze, w. Sorok-Tatary, maj. Rakańce.
- d) „ Rzeszańska — w. Fabjaniszki
- e) „ Trocka — zaścianek Sejmany
- f) „ Niemeńczyńska — maj. Pokrajszczyzna
- g) „ Olkienicka — w. Ogrodniki, miast. Olkieniki.

II. W powiecie Mołodeczańskim:

- a) gmina Grodecka — wieś Pronczajkowo, w. Szalugi, wieś Chołchło w. Jerszewicze, w. Bobry, miast. Gródek
- b) „ Rakowska — w. Stecki, w. Łaby i maj. Stary Raków.
- c) „ Mołodeczańska — miast. Mołodeczno i w. Choźów.

III. W powiecie Oszmiańskim:

- a) gmina Polańska — w. Lipki, w. Puszczo-wo-Wielkie
- b) „ Solska — maj. Dokurniszki przy stacji załad. Oszmiana.

W tym zapowietrzonym obszarze, niezależnie od zarządzeń, wydanych przez władze administracyjne I instancji, zabraniam:

- 1) odbywania targów, pokazów i przetargów na świnię, za wyjątkiem opasów przeznaczonych na ubój;
- 2) wypędzanie świń na wspólne pastwiska, wypuszczanie ich samopas, wspólnego pojenia oraz przepędu, jako też zatrzymywania się ze świnią, przewożeniem na wozach;

3) skupowania świń przez handlarzy sposobem domokrażnym;

4) dokonywania kastracji świń przez osoby nie posiadające dyplomu lek. wet.

Wywóz świń z zapowietrzonych miejscowości uzależnia się od zezwolenia właściwego Starosty i może odbywać się tylko po zbadaniu ich przez powiatowego lekarza wet. i na warunkach wymienionych w § 353 wyżej wspomnianego rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. Koszt badania wywożonych świń należy obliczać według taryfy opłat, podanej w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 409).

Zarządzam dokonywanie lekarsko-weterynaryjnych badań świń przy załadowywaniu na stacjach kolejowych na terenach zapowietrzonych powiatów: Wileńsko-Trockiego, Mołodeczańskiego i Oszmiańskiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Winni niestosowania się do tego rozporządzenia będą karani z rozdziału VII powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r.

L. VIII 381/W.

Wojewoda

(—) Wł. Raczkiewicz.

47.

ROZPORZĄDZENIE Wojewody Wileńskiego

z dnia 12 marca 1930 roku.

o wysokości odszkodowania za przestój zakładów wodnych z powodu przepuszczania spławnego materiału.

Na podstawie art. 186, 77 ust. 5 i 73 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku w brzmieniu ogłoszonym pod poz. 574 D. U. R. P. Nr. 62 z roku 1928 i po wysłuchaniu opinii Wojewódzkiej Rady Wodnej z dnia 26 lutego 1929 roku, zarządzam co następuje:

§ 1.

Za każdą całą lub rozpoczętą godzinę przestoju, spowodowanego spławem materiałów, zakładu wodnego o sile do 25 KM. właściciel zakładu ma prawo pobierać 1 złoty.

W zakładach wodnych o większej mocy, t. j. ponad 25 KM. opłata zwiększa się w zależności od faktycznej siły zakładu wodnego, przyjmując za jednostkę tego zwiększenia każde 25 KM. w taki sposób, iż za każde następne lub rozpoczęte 25 KM. pobiera się dodatkowo po 1 zł. za każdą całą lub rozpoczętą godzinę przestoju zakładu.

§ 2.

Opłata za przestój zakładu wodnego podczas spławu materiałów liczy się od chwili zatrzymania czynności zakładu, za cały czas przepustu materiałów przez jaz, aż do chwili, gdy woda w stawie osiągnie poziom, który poprzedzał przepust materiałów przez jaz.

§ 3.

Przy obliczeniu mocy zakładu bierze się pod uwagę faktyczną moc zakładu, nie zaś potrzebną siłę do uruchomienia ustawionych tam maszyn, które przy jednoczesnej pracy często wymagają znacznie większej siły, niż ta, którą rozporządza zakład wodny.

§ 4.

W razie powstania zatargu co do mocy zakładu wodnego pomiędzy właścicielem zakładu, a kierownikiem transportu spławianego materiału, rozstrzyga odpowiednia władza wodna.

§ 5.

Opłata za przestój zakładu wodnego uiszcza się właścicielowi zakładu lub dzierżawcy przez kierownika transportu materiałów niezwłocznie po przejściu takowych przez jaz zakładu.

§ 6.

Zamykanie zastaw jazu powinno odbywać się nie raptownie, lecz uwzględniając swobodne przejście materiałów spławianych niżej jazu na odległość mniej więcej jednego kilometra.

§ 7.

Powyższe paragrafy niniejszego rozporządzenia dotyczą tylko tych zakładów wodnych, które w swych orzeczeniach uprawnień wodnych nie mają specjalnych zastrzeżeń co do przepuszczania materiałów spławianych.

Wojewoda

(—) Wł. Raczkiewicz.

48.

ZARZĄDZENIE Wojewody Wileńskiego

z dnia 19 lutego 1930 r.

o upoważnieniu Izby Rzemieślniczej do powoływania komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminów z kucia koni.

Na mocy art. 3 pkt. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 334) oraz § 27 rozporządzenia wykonawczego Ministra Rolnictwa z dn. 1 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 807) upoważniam Izbę Rzemieślniczą w Wilnie do powołania komisji egzaminacyjnej do przeprowadzenia egzaminów z kucia koni i wydawania świadectw stwierdzających uzdolnienie do samodzielnego wykonywania zawodu podkownictwa, tudzież zatwierdzam regulamin egzaminacyjny, zawarty w załączniku do niniejszego zarządzenia.

Do pomienionej komisji wyznaczam w charakterze przewodniczącego Inspektora Weterynaryj Urzędu Wojewódzkiego, względnie jego zastępcę.

L. VIII.28/W.

Wojewoda

(—) Wł. Raczkiewicz

REGULAMIN

egzaminacyjny dla komisji do stwierdzenia kwalifikacji samodzielnego kucia koni, powołanej przez Izbę Rzemieślniczą na mocy p. 4, ust. 1, art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 III. 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 334).

§ 1.

Do składania egzaminów przed Komisją Egzaminacyjną w zawodzie kucia koni mogą być dopuszczone osoby, które:

- a) ukończyły co najmniej 20 lat życia,
- b) złożyły egzamin na czeladnika kowalskiego,
- c) odbyły w charakterze czeladnika kowalskiego przynajmniej jednoroczną praktykę u kowala, uprawnionego do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni.

§ 2.

Kandydaci składają podanie o dopuszczenie do egzaminu do przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej.

Do podania winny być dołączone:

- a) świadectwo urodzenia,
- b) świadectwo złożenia egzaminu na czeladnika kowalskiego,
- c) świadectwo odbytej praktyki, wymienionej w punkcie c) § 1,
- d) własnoręcznie pisany życiorys,
- e) dowód wpłaconej taksy egzaminacyjnej.

§ 3.

Do Komisji należą:

1. Wojewódzki lekarz weterynaryjny lub inny państwowy lekarz weterynaryjny, wyznaczony przez Wojewodę jako przewodniczący.

2. Przedstawiciel właściwej Izby Rolniczej, wyznaczony przez Wojewodę.
3. Przedstawiciel Izby Rzemieślniczej, którym musi być kowal, uprawniony do samodzielnego wykonywania zawodu kucia koni.
4. Wojskowy lekarz weterynaryjny, wyznaczony przez dowódcę okręgu korpusu.

§ 4.

Komisja Egzaminacyjna będzie powoływana w miarę potrzeby.

Termin rozpoczęcia i miejsce odbycia egzaminu Wojewoda ogłasza w Dzienniku Wojewódzkim, o czym przewodniczący zawiadamia Komisję Egzaminacyjną oraz kandydatów, którzy zgłosili się do egzaminu.

§ 5.

Egzamin obejmuje część teoretyczną i praktyczną.

W części teoretycznej kandydat winien wykazać dostateczną znajomość przedmiotów:

1. ogólne pojęcie o budowie;
2. budowa dolnej części, kończyny i jej czynności:
 - a) kość kopytowa, strzałkowa, koronowa, pięcynowa, nadpięcinowa, kości rysikowe, trzyczekowe,
 - b) więzadła, stawy, ścięgna,
 - c) chrząstka kopytowa, strzałka gąbczasta,
 - d) części mięsne, naczynia i nerwy,
 - e) poduszka rogowa, narastanie rogu, zużywanie się rogu, własności rogu,
 - f) mechanika kopyta, wpływ terenu na kopyta niepodkute,
 - g) postawy kończyn, prawidłowe i nieprawidłowe,
 - h) wpływ postawy kończyn na ukształtowanie kopyt,
 - i) praca kopyta, chody prawidłowe i nieprawidłowe,
 - j) kopyta prawidłowe i nieprawidłowe;
3. materiały i narzędzia podkownicze:
 - a) żelazo, stal, węgiel, koks, węgiel drzewny,
 - b) podkova typu wojskowego, rodzaje podków (dla koni pociagowych, ciężarowych, wyścigowych — letnie i zimowe), podkova prawidłowa i jej wymiary, podkova dla muła, półfabrykat, podkova fabryczna, wyrób podkowy ze starego żelaza,
 - c) podkowiaki, haciele, płytki stalowe, zębce,
 - d) narzędzia podkownicze;
4. racjonalne urządzenie kuźni i paleniska;
5. przygotowanie kopyt do podkucia, przygotowanie podków i podkuwanie kopyt prawidłowych i nieprawidłowych, a mianowicie:
 - a) obchodzenie się z końmi przy podkuwaniu, podkuwanie koni narownych,
 - b) ściąganie się podkowy, terminy przekuwania,
 - c) badanie kopyta przed podkuciem, odjęcie starej podkowy i znaczenie jej oględzin, struganie kopyta,
 - d) wybór i przygotowanie podków, dopasowanie i przybicie podkowy,
 - e) badanie koni po okuciu, cel i znaczenie badania,
 - f) podkuwanie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie przy nieprawidłowych postawach kończyn i nieprawidłowych chodach, struganie kopyt nieprawidłowych, podkuwanie kopyt przy postawie zbieżnej, rozbieżnej, zwartej, rozwartej, niedźwiedziej, kucie kopyt przy strychowaniu się, ściąganiu i potykaniu,

- g) podkuwanie koni w miastach (bruk, asfalt i t. p.), podkowy z linką, podkowy z wkładkami patentowanymi i t. p.;
6. higiena kopyta:
 - a) wpływ klimatu, charakteru gleby i podłoża na róg kopyta,
 - b) kąpiele kończyn, natłuszczanie kopyt, oczyszczanie kopyt,
 - c) pielęgnacja kopyta niepodkutego,
 - d) pielęgnacja kopyta podkutego,
 - e) pielęgnacja kopyt źrebięcych;
7. choroby kopyt:
 - a) kopyta: płaskie, pełne, szczudłowate, wąskie i sposób ich podkuwania,
 - b) szczeliny i sposoby ustalania ich brzegów, rozpadliny,
 - c) ochwat, kształt kopyt po przebytym ochwacie, sposoby podkuwania kopyt po ochwacie,
 - d) ściana oddzielona i pusta,
 - e) słupek rogowy,
 - f) gnicie strzałki,
 - g) nagwożdżenie,
 - h) zatrat,
 - i) skostnienie chrząstki kopytowej,
 - j) zagwożdżenie,
 - k) podbitek.

W części praktycznej kandydat winien:

1. wykuć z żelaza sztabowego dwie podkowy letnie lub zimowe dla kopyt prawidłowych lub nieprawidłowych — w zależności od pory roku i rodzaju kopyt, jakie posiadają konie, mające być podkute;
2. wykuć jedną podkową na kopyto chore lub do specjalnego użytku (np. dla konia biorącego udział w wyścigach);
3. wykonać całkowite okucie dwóch kopyt (letnie lub zimowe), jednego kopyta tylnego, drugiego przedniego;
4. wykonać struganie kopyta źrebięcego, o ile to jest możliwe.

Z pośród podków mających być wykutymi — stosownie do punktu 1 i 2, przynajmniej jedna winna być wykuta według typu podkowy używanej w wojsku. Przy wykonywaniu okucia — stosownie do punktu 3 — pożądanym jest okucie przynajmniej jednego konia z chorem lub wadliwym kopytem, z nieprawidłową postawą kończyn lub nieprawidłowym chodem, przyczem w braku takiego konia należy okuć jednego konia do specjalnego użytku.

Przy kuciu koni, po należytej ocenie starego podkucia kandydat winien wykazać dokładność i pewność w wykonaniu:

- a) odjęcie starej podkowy,
- b) oczyszczenie i wystruganie kopyta,
- c) wykucie podkowy,
- d) jej dopasowanie,
- e) przybicie.

§ 6.

Wynik egzaminu określa się podług jednego z następujących stopni: „bardzo dobrze”, „dobrze”, „dostatecznie” i „niedostatecznie”. O wyniku egzaminu Komisja Egzaminacyjna decyduje zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

W razie wyniku, określonego stopniem „niedostatecznie” egzamin uważa się za niezłożony.

W razie niezłożenia egzaminu kandydat może zgłosić się do egzaminu powtórnie tylko przed tą samą Komisją, nie wcześniej jednak jak po upływie sześciu tygodni od dnia poddania się pierwszemu egzaminowi.

W razie powtórzenia egzaminu Komisja Egzaminacyjna może wyznaczyć kandydatowi ponowny termin egzaminu.

§ 7.

Kandydat, który złożył egzamin, otrzymuje świadectwo według wzoru zawartego w załączniku Nr. 7, rozporządzenia Min. Roln. z dnia 1 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 807).

Świadectwo powyższe stanowi dowód posiadanych kwalifikacji do samoistnego wykonywania zawodu kucia koni na obszarze całego Państwa, z wyjątkiem Województwa Śląskiego.

§ 8.

Z przebiegu egzaminu spisuje się protokół, który podpisuje Komisja Egzaminacyjna. Protokół przewodniczący Komisji Egzam. przesyła po egzaminie do Izby Rzemieślniczej.

Świadectwo oraz złożone dokumenty otrzymuje kandydat od Komisji.

§ 9.

Taksę egzaminacyjną w wysokości 50 zł. płaci kandydat na ręce Przewodniczącego Komisji.

Koszt przeprowadzenia egzaminu ponosi Komisja w myśl § 26, rozporządzenia Min. Roln. z dnia 1 października 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 807).

Kandydaci dopuszczeni do egzaminu, winni zgłosić się z własnym fartuchem skórzanym oraz niezbędnymi narzędziami do podkuwania koni.

§ 10.

Niniejszy regulamin obowiązuje z dniem zatwierdzenia i ogłoszenia go w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim.

49.

ZARZĄDZENIE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 3 marca 1930 r.

o zatwierdzeniu uchwał Związków Komunalnych, dotyczących przystąpienia do Związku Międzykomunalnego dla budowy i prowadzenia Wojewódzkich zakładów Opieki Społecznej w Wilnie.

Na zasadzie art. art. 9, 10 i 32 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o Związkach Międzykomunalnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 30 poz. 386), § 14 Rozporządzenia Wykonawczego Min. Spr. Wewn. z dnia 22 lipca 1929 r. do tegoż Rozporządzenia (Dz. Ust. R. P. Nr. 60, poz. 469) oraz art. 55 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 86), zgodnie z postanowieniem Wydziału Wojewódzkiego zatwierdzam uchwały:

1) Sejmiku powiatu Wileńskiego z dnia 22. II. 1930 roku,

2) Sejmiku powiatu Oszmiańskiego z dnia 1. III. 1930 roku,

3) Sejmiku powiatu Mołodeczańskiego z dnia 1. III. 1930 roku w przedmiocie: 1) uznania za konieczne zorganizowanie Związku Międzykomunalnego dla budowy i prowadzenia Wojewódzkich Zakładów Opieki Społecznej i przystąpienia do te-

goż Związku w charakterze członka, i 2) przyjęcia statutu wymienionego Związku Międzykomunalnego. L. dz. III. 174/SO.

Wojewoda

(—) Wł. Raczkiewicz.

50.

OKÓLNİK Nr. 3

Wojewody Wileńskiego

z dnia 21 lutego 1930 roku

do wszystkich P. P. Starostów Województwa Wileńskiego oraz Pana Prezydenta m. Wilna w sprawie polepszenia jakości chleba.

L. II. 189/Apr.

Dość często dają się słyszeć narzekania na różne braki, w które obfituje sprzedawane pieczywo. Przyczyną tego w wielu wypadkach jest brak fachowości, odpowiedniej znajomości swego rzemiosła u osób wyrabiających pieczywo, czasami przygodnie i chwilowo zatrudnionych tą pracą.

Gdzieindziej odegrywa tu rolę wprost bodaj wrodzona niechęć do staranności, niedbałe traktowanie przez rzemieślników swojej pracy, połączone z chęcią wytworzyć i sprzedać pieczywo z najmniejszym nakładem czasu, pracy i wydatków, któreby choć w najmniejszym stopniu mogły przyczynić się do podniesienia własnych kosztów.

Bezwątpienia są również wypadki umyślnego stosowania różnych środków, częstokroć zgubnych dla zdrowia, w celu zwiększenia wagi pieczywa i t. p. innych sposobów powiększenia zysków piekarza.

Jednym z zadań w dziedzinie polityki aprowizacyjnej staje się więc konieczność podniesienia akcji ulepszenia jakości pieczywa.

Oczywiście zacząć wypadnie od zwrócenia specjalnej uwagi na wyrób chleba, jako produktu zajmującego pierwsze miejsce w spożyciu ludności.

Pieczywo powinno być dobrze wyrośnięte, dobrze wypieczone, pulchne, na przekroju porowate, bez zakalca, bez pustych przestrzeni pomiędzy skórką i ośrodkiem; pieczywo nie może zawierać obcych, niewyrobionych części ciasta, nieroztartej soli, grudek mąki.

Przy ujawnieniu piekarń wypiekających chleb zły, jak często się zdarza przekwaśniały, nawet gorzkawy, z grubą skorynką, z zanieczyszczonej, czasami stęchłej mąki lub ze śladami popiołu, węgla i piasku na spodzie, należy zbadać warunki wypieku chleba w danej piekarni i przedsięwziąć energiczne kroki, zmierzające do poprawienia jakości zaczynu bądź metod pieczenia.

Znaną jest rzeczą, iż większość piekarń nie zachowuje dostatecznej, wymaganej czystości przy wyrobie ciasta i jego wypieku.

Jest to nie tylko niedopuszczalne ze względów sanitarnych, ale również wpływa ujemnie na jakość chleba, gdyż wytwarzające się w tych warunkach w pomieszczeniach do rozczywania ciasta różne bakterie, zwłaszcza w resztkach ciasta pozostałego od rozczywania na ściankach bajt, desek, naczyń i t. p. zniekształcają smak i naturalne właściwości dobrego chleba.

To też przy utrzymaniu czystości w lokalach pracowni należy wymagać, by po ukończeniu przygotowania ciasta dzieże metalowe były myte gorącą

wodą, dzieże drewniane były codziennie oczyszczane od pozostałego ciasta przez skrobanie i mycie gorącą wodą, również muszą być oczyszczane deski do chleba i łypaty.

Pieczyno wagi $\frac{1}{2}$ klg. i więcej powinno być zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29-go października 1929 roku (Dz. U. R. P. Nr. 78, p. 582) oznaczone nazwą, odpowiadającą rodzajowi maki, z której zostało wytworzone, uwi-docznioną na kartkach z firmą i adresem wytwórni.

Kartki te winne być umieszczone na bochenkach przed wstawieniem ciasta do pieca. Nalepianie kar-tek tych po wypieku jest wzbronione.

W związku z akcją systematycznego doprowa-dzenia piekarń do stanu wymaganego przepisami pomienionego rozporządzenia władze odnośnie mogą nawet, nie uciekając się narazie do represji i kar, spowodować systematyczne polepszenie jakości wy-piekanego chleba w najbardziej zaniedbanych pod tym względem piekarniach.

Piekarnie nie stosujące się do słusznych wyma-gań nie będą korzystały z żadnych ulg w rozporzą-dzeniu przewidzianych.

Jedną z przyczyn powodujących wypiek chleba złego jest stosowany w wielu piekarniach format du-żych bochenków.

§ 4 wspomnianego rozporządzenia o dozorcze nad wyrobem i obiegiem maki i wyrobów mącznych ze-zwala wyłącznie na wypiek chleba w bochenkach wagi $\frac{1}{2}$, 1 i 2 klg.

Należy więc bezwzględnie wymagać, ażeby wszystkie piekarnie przeszły do wypieku bochenków przepisowej wagi.

Wreszcie należy polecić funkcjonariuszom po-liej i osom wykonującym dozór sanitarny, by zwrócili szczególną uwagę na chleb i pieczywo prze-wożone po ulicach, wyladowywane do miejsc sprze-daży i najczęściej przenoszone w rękach opierając o brudne ubranie. W wypadkach tych należy win-nych pociągać do odpowiedzialności karnej.

Podając powyższe wskazania celem wydania podległym urzędem oraz odnośnym funkcjonarju-szom zarządzeń ściśle ich przestrzegania, pod-kreślam jednocześnie konieczność zaznajamiania z obowiązującymi w omawianej dziedzinie przepisa-mi kierowników zakładów piekarskich oraz poucza-nia ich przy każdej sposobności przez funkcjonarju-szy dokonywujących lustracji.

Nadmieniam jednocześnie, że w Wilnie przy ul. Tatarskiej rozpoczęła funkcjonowanie Filja Państwo-wego Zakładu Badania Żywności i Przedmiotów Użytku w Warszawie.

W wypadkach przewidzianych w Rozporządze-niu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorcze nad artykułami żywności i przed-miotami użytku (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 36, poz. 343) oraz Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrz-nych z dnia 1 czerwca 1929 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 64, poz. 495) o organizacji dozoru, a zwłaszcza w wypad-kach kiedy zakwestjonowany chleb lub inne pieczy-wo wzbudza obawę, iż może ono być szkodliwe dla zdrowia — należy zwracać się do tego zakładu z pro-sbą dokonania analizy przesłanej mu próby.

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda.

OKÓLNIK Nr. 6

Wojewody Wileńskiego

z dnia 15 marca 1930 r.

do P. P. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie akcji sanitarno-porządkowej.

L. dz. 1020/VI.

W myśl okólnika Nr. 173 Ministra Spraw We-wnętrznich z dnia 25. IX. 1928 r. Nr. Min. 1246/Zdr./28/I akcja sanitarno-porządkowa w kraju musiała być zakończona do dnia 1. XII. 1929 r. i w związku z tem zdrowotna i estetyczna strona kraju powinna była być znacznie podniesiona.

Z prowizorycznego zestawienia otrzymanych za rok 1929 sprawozdań o wyniku prac w zakresie akcji sanitarno-porządkowej na terenie Województwa Wileńskiego wynika, że stan domów, ulic, bram, podwórzy i ogrodzeń polepszył się przeciętnie o 6%, stan studni o 15%, stan ustępów, dołów kloacznych, śmietników i gnojowisk o 20%, stan zakładów uży-teczności publicznej, jak hoteli, cukierni, piekarń, zakładów masarskich i fryzjerni — o 20%. Pomimo to pozostało naprz. domów o złym wyglądzie ze-wnątrznym, bram i ogrodzeń w złym stanie do 20%, studni około 13%, a podlegających zamknięciu około 1,5%, złych ustępów około 16% i zupełny brak ich około 4%, zakładów użyteczności publicznej ze znacz-nemi brakami — do 15%.

Z powyższego wynika, że akcja sanitarno-porządkowa nie może być jeszcze uważana za zakoń-czoną, gdyż nie osiągnęła tych rezultatów, które zakreśla okólnik 173 t. j. Województwo Wileńskie tak pod względem zdrowotnym jak i pod względem wyglądu nie jest jeszcze dostatecznie uporządkowane.

W związku z tem z powodu braków sanitarnych na terenie Województwa Wileńskiego stale grasują rozmaite epidemie, z nich zasługuje na szczególną uwagę dur plamisty, który od szeregu lat istnieje prawie wyłącznie w tutejszym Województwie i po-mimo energicznego zwalczania nie jest dotychczas zlikwidowany. Z innych chorób zakaźnych wymienić również należy dur brzuszny, gruźlicę i jaglicę. Wal-czyć skutecznie z tą klęską można jedynie przez pod-niesienie ogólne kultury, a w szczególności przez podniesienie stanu sanitarno-porządkowego osiedli, miasteczek i miast.

Z tych więc względów żądam, aby p.p. Starosto-wie z nastaniem pory wiosennej nasilili akcję sani-tarno-porządkową, stosując się przede wszystkim do niżej podanych wytycznych:

1) Miasta i miasteczka należy jaknajrychlej do-prowadzić do należytego przepisowego stanu w myśl art. 262—263 Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16. II. 1929 roku o prawie budowlanem i za-budowaniu osiedli (Dz. Ust. Nr. 23, poz. 202) tak pod względem sanitarnym jak i estetycznym. Domy mieszkalne, bramy i płoty powinny być pomalowane lub pobielone i to w myśl pisma tut. Urzędu z dnia 15. VII. 1929 r. L. 5229/VI i okólnika mego Nr. 22 z dnia 16. X. 1929 r. Podwórza, ulice, place targowe, śmietniki, ustępy i doły kloaczne muszą być upo-rządkowane i należyście utrzymywane na podstawie art. 251—257 wyżej wymienionego Rozporządzenia, oraz Rozporządzenia N. N. K. z dnia 10. VI. 1921 r. (Dz. Ust. Nr. 55, poz. 346). Studnie również winne być uporządkowane zgodnie z przepisami, zawartymi w art. 246—250 wymienionego Rozporządzenia Prezy-denta Rzeczypospolitej.

2) Instytucje i zakłady użyteczności publicznej jak hotele, restauracje, mleczarnie, piekarnie i t. p. powinny być uporządkowane bez wyjątku. W hote-lach należy zwrócić uwagę, by podłogi, meble i po-ściel były doprowadzone do porządku, ściany i sufity w pokojach dla gości muszą być świeżo pobielone z oprowadzeniem na ścianach lamperji olejnej na wysokości 2-ch metrów, na tapetowanie ścian nie-należy zezwalać ze względu na insekty i epidemię duru plamistego. W piekarniach musi być wzorowa czystość i porządek przede wszystkim; przy inspekcji należy żądać wykonania przepisów, zawartych w roz-porządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29. X. 1929 r. (Dz. Ust. Nr. 78, poz. 582) za wyjątkiem ilości ubikacyj, których liczbę w piekarni można ogra-naczyć do 4-ch. W myśl tegoż rozporządzenia należy dążyć, aby sklepy spożywcze ze sprzedażą pieczywa nie były połączone bezpośrednio z mieszkaniem (okólnik mój Nr. 9/319 z dnia 27. II. 1929 r. i ob-wieszczenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7. I. 1930 r. — Dz. Ust. Nr. 5, poz. 47).

Za należyty stan sanitarny instytucji użytecz-ności publicznej czynię osobiście odpowiedzialnymi lekarzy powiatowych i rejonowych, od których ża-dam, aby w m-cu marca i kwietniu wszystkie te instytucje obejrżeli osobiście, dali odpowiednie na-stawienia i wskazówki oraz wyznaczili właścicielom terminy co do prac porządkowych z tem, aby na dzień 31 maja r. b. wszystkie te instytucje świeciły przykładem czystości i porządku. Opornych należy pociągnąć do odpowiedzialności karnej lub do czasu uporządkowania instytucje te zamykać.

3) Co do utrzymania porządku, czystości oraz ustępów na wsi, należy w pełni stosować się do prze-pisów dotychczasowych i zawartych w art. 313—316, 245—250 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16. II. 1929 r. Należy drogą propagandy dążyć, aby bielenie domów stosować w dalszym ciągu, domy zaś że lub nieodpowiednio pobielane ponownie pobielić, aby z powodu złego bielenie nie cierpiał estetyczny wygląd osiedli na wsi. Ze względu jednak na trud-ności materialne z powodu klęski, w ostatnich latach, nieurodzaju, ludność na wsi należy zwolnić od przy-musowego bielenia lub malowania swych domów mieszkalnych i kar z tego powodu nie stosować.

Komisje sanitarne gminne w dalszym ciągu mu-szą być czynne pod przewodnictwem wójtów gmin lub osoby zastępującej wójta. W skład ich powinien wchodzić właściwy lekarz rejonowy, który na zebraniach sołtysów w urzędzie gminnym winien pouczać sołtysów o ich obowiązkach co do spraw sanitarno-porządkowych. Komisje wiejskie powinny prowa-dzić dalej swą pracę w myśl okólnego pisma Urzędu tut. z dnia 17. IV. 1929 r. L. 2900/IV.

4) Wszelkie zarządzenia, wydane w sprawach sanitarno-porządkowych właścicielom posesyj i za-kładom należy podawać na piśmie, zapisując w książ-kach sanitarno-porządkowych (tam, gdzie one już wprowadzone) swe wymagania z podaniem terminu wykonania, z podpisem wydającego zarządzenie i z wystawieniem daty inspekcji. Urzędy gminne powinny prowadzić karty rejestracyjne wszystkich posesyj na terenie gmin, notując w tych kartach wszelkie zmiany lub braki, spostrzeżone przy doko-nywaniu inspekcji.

5) Organa Policji Państwowej powinny nadal współpracować z władzami administracyjnymi i sa-morządowymi w sprawach podniesienia zdrowotności i wyglądu kraju, przyjmując udział w komisjach sanitarnych tylko w charakterze członków, a nie

przewodniczących i stale czuwać nad utrzymaniem porządku.

6) Wszystkie prace sanitarno-porządkowe po-winne być zakończone do dnia 31 maja r. b.

7) Za należyty stan sanitarno-porządkowy na wsi czynię odpowiedzialnymi przede wszystkim soł-tysów, członków Komisji Sanitarnej i poszczególnych wójtów. Uprzedzam, iż w czasie swych inspekcji będę osobiście sprawdzał na miejscu, w jakiej mierze przepisy sanitarno-porządkowe są przestrzegane.

8) Wydane przez Panów podległym organom zarządzenia co do wykonania tego okólnika zechcą Panowie nadesłać w odpisach do mojej wiadomości.

Wojewoda
(—) Wł. Raczkiewicz.

OKÓLNIK Nr. 7

Wojewody Wileńskiego

z dnia 16 marca 1930 r.

do P. P. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego oraz P. Prezydenta m. Wilna, w sprawie doprowadzenia piekarń do stanu odpowiadającego nowoczesnym wymaganiom.

L. dz. II-382/Apr./30.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. (D. U. R. P. Nr. 78, p. 582), wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o dozorcze nad wyrobem i obiegiem maki i wyrobów mącznych uchylając dotychczasowe prze-pisy obowiązujące w tej dziedzinie, wskazuje w roz-dziale 3 wszechstronnie i wyczerpująco, w jaki sposób wytwórnie wyrobów mącznych mają być doprowa-dzone do stanu odpowiadającego nowoczesnym wy-maganiom.

Celem przeprowadzenia tej akcji zechcą PP. Sta-rostowie, P. Prezydent Miasta zarządzić założenie w podległych urzędach ewidencji piekarń oraz innych zakładów przetwarzających mąkę.

Ewidencja ta powinna zawierać dane o urzędze-niu zakładu, jego produkcji, posiadanych narzędzi mechanicznych, uwagi o sanitarnym stanie, każdora-zowych lustracjach i zaleconych ulepszeniach oraz ich wykonaniu.

Każdy nowootwierany zakład winien być wno-szony do specjalnej osobnej grupy wykazu ewiden-cyjnego.

Wykazy zakładów należy stale utrzymywać w stanie aktualności w odnośnych referatach sanitarnych lub aproprizacyjnych w Starostwach powiato-nych oraz w Magistracie m. Wilna.

Rozdział 5 powołanego na wstępie rozporządze-nia przewiduje szereg terminów, w związku z czem już obecnie należy przystąpić do badania zakładów.

Wszystkie bez wyjątku zakłady wyrobów z maki muszą być umieszczone w wykazach z uwzględnie-niem podziału ich na następujące zupełnie osobne grupy:

I grupa.

Do niej należy wnieść wszystkie zakłady, które nie odpowiadają wymaganiom rozporządzenia i zu-pełnie nie mogą być do takiego stanu doprowadzone. Zakłady te bezwzględnie ulegną zamknięciu zgodnie z § 23 rozporządzenia po dniu 31 grudnia 1930 r.

Do zakładów takich nie należy wobec tego stosować wymagań, powodujących dla ich właścicieli znaczne wydatki na remonty, przeróbki lub inny nakład kapitału, natomiast należy im wyjaśnić konieczność likwidowania zakładu i uprzedzić o bezcelowości starań o odroczenie zamknięcia. Od zakładów pierwszej grupy należy wymagać tylko do czasu ich zamknięcia zachowywania czystości przy wyrobie ciasta i pieczywa oraz przestrzeganie innych przepisów sanitarnych.

Niezwłocznie po wniesieniu zakładu do pierwszej grupy właścicielowi jego winno być doręczone na piśmie zawiadomienie (wzór Nr. 1), uprzedzające o terminie zamknięcia.

II grupa.

Do grupy drugiej winny być zaliczone zakłady, które mogą być pozostawione pod warunkiem wykonania niezbędnych przeróbek i innych zaleceń do dnia 31 grudnia 1930 r.

Właścicielom zakładów wniesionych do II grupy musi być niezwłocznie doręczone zawiadomienie (wzór Nr. 2), uprzedzające o bezwzględnej zamknięciu w określonym wyżej terminie w wypadku niedostosowania zakładu do wymaganych rozporządzeniem warunków.

III grupa.

O ile zakłady odpowiadają wszystkim wymaganiom rozporządzenia, lecz są w pomieszczeniach suterrenowych i zasługujących na odroczenie terminu ich zamknięcia, jak to przewiduje § 34 rozporządzenia — wnosi się je do III grupy i wysyła się właścicielowi powiadomienie wzór Nr. 2.

Właścicieli zakładów takich należy informować, że mogą one nie być zamknięte w dniu 31 grudnia 1930 r. i że decyduje o tem władza wojewódzka, do której należy się zwracać, wnosząc podanie przez Starostwo powiatowe, w Wilnie przez Magistrat miasta. W tym wypadku podanie wraz z innymi aktami sprawy i wyczerpująco umotywowanym wnioskiem powinno być przesłane do Urzędu Wojewódzkiego, Oddział Apropowizacyjny.

IV grupa.

Są to zakłady, które całkowicie odpowiadają wymaganiom rozporządzenia i pozostają jako dobrze urządzone.

Do tej kategorii należy również wносить zakłady nowootwierane, wymieniając datę uruchomienia (w osobnej rubryce rejestru) oraz czyniąc nadpis „nowy”.

W wytwórniach już istniejących zgodnie z p. 3 § 34 rozporządzenia dopuszczać można łączenie składu maki i pieczywa w jednym pomieszczeniu oraz ubieralni i natrysków w drugim pod warunkiem odgródzenia zupełnego natrysków.

Wykazy ewidencyjne powinny być sporządzone w/g załączonego wzoru (Nr. 3) w dwóch egzemplarzach dla każdej grupy osobno, w formie zeszytów.

Do dnia 1 czerwca 1930 r. jeden egzemplarz wykazów winien być przedłożony Urzędowi Wojewódzkiemu, do którego należy przysyłać powiadomienie o wszelkich zmianach w tych wykazach, poprawkach, uzupełnieniach lub wpisaniu nowych zakładów.

Powstałe w powyższy sposób wykazy ewidencyjne w urzędach I instancji oraz w Urzędzie Wojewódzkim będą stanowiły jedną całość wzajemnie się uzupełniając z kwestjonariuszami o piekarniach, wypełnionymi w roku 1929 podczas ich rejestracji (pismo Urz. Wojew. Nr. 964 z dnia 22. III. 1929 r.).

Na kwestjonariuszu posiadającym wszystkie do-

tyczące zakładu szczegóły winien być wystawiony kolejny numer, pod którym zakład umieszczono w wykazie, oraz oznaczona grupa, do której zakład zakwalifikowano.

Kwestjonariusze oczywiście muszą być sporządzane na wszystkie zakłady nowe, wnoszone do wykazu ewidencyjnego, jak również dla których do-tychczas z jakichkolwiek powodów kwestjonariusze nie wypełniono.

Kwalifikowanie poszczególnych wytwórni do jednej z grup powinno się odbywać z całą starannością i zgodnie z przepisami rozporządzenia, bowiem na podstawie tej kwalifikacji i sporządzonych wykazów skutecznie będzie zamknięcie zakładów, które nie mogą być doprowadzone lub nie zechcą dostosować się do wymagań rozporządzenia w oznaczonym terminie.

Nadmieniam, że Wojewódzka Komisja do badania maki i pieczywa przystąpi do szeregu lustracji i jednocześnie sprawdzać będzie prawidłowość sporządzenia wykazów i dokonane rozsegregowanie zakładów.

Wojewoda
(—) *Wł. Raczkiewicz.*

Wzór Nr. 1.

Do

Pana

właściciela..... (piekarni).....

..... w

przy ulicy

w domu Nr..... m.....

Powiadamiam Pana niniejszem, że wobec niemożliwości doprowadzenia wytwórni Pana do stanu przewidzianego wymaganiami rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 78, poz. 582) — zostanie ona zamknięta po dniu 31 grudnia 1930 r. zgodnie z § 33 pomienionego rozporządzenia.

Starosta (Prezydent m. Wilna).

Wzór Nr. 2.

Do

Pana

właściciela.....

w

przy ulicy

w domu Nr..... m.....

Powiadamiam Pana niniejszem, że na podstawie § 33 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. (Dz. Ust. R. P.

Wzór Nr. 3.

GRUPA III.

Wykaz zakładów

mieszczących się w suterrenach odpowiadających wszystkim innym wymaganiom i zasługujących na odroczenie zamknięcia.

Nr.	Adres	Nazwisko i imię właściciela	Uwagi

Wzór Nr. 3.

GRUPA I.

Wykaz zakładów

które ulegną zamknięciu po dniu 31 grudnia 1930 r.

Nr.	Adres	Nazwisko oraz imię właściciela	Uwagi

Wzór Nr. 3.

GRUPA II.

Wykaz zakładów

którym zalecono dostosować się do wymaganych przepisów.

(Lewa strona)

Nr.	Adres	Nazwisko i imię właściciela	Jakie posiada braki i co zalecono

(Prawa strona)

Daty dokonanych lustracji, spostrzeżenia, zarządzenia

--	--	--

53. PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 24 lutego 1930 roku

do P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych Województwa Wileńskiego i Pana Prezydenta miasta Wilna. w sprawie poboru komunalnej opłaty od umów o nabywanie nieruchomości przez Państwowy Monopol Tytoniowy.

L. III.117/SZ.

Na podstawie okólnika Nr. 20 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lutego 1930 roku N SF 635/1 w sprawie powołanej w nagłówku wyjaśniam co następuje:

Art. 18 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku o monopolu tytoniowym (Dz. Ust. R. P. Nr. 47 poz. 409) zwolnił majątek Polskiego Monopolu Tytoniowego od wszelkich opłat i podatków na rzecz Państwa lub związków komunalnych, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w specjalnych ustawach państwowych. Późniejsza jednak, w przedmiocie opłat stemplowych, ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) w punkcie 2 art. 69, w punkcie 3 art. 73 i w punkcie 1 art. 120 przewidziała tylko 3 wypadki zwolnienia Polskiego Monopolu Tytoniowego a mianowicie:

1) sprzedaż rzeczy ruchomych monopolu państwowego,

2) wykonanie umowy o sprzedaż rzeczy ruchomych monopolu państwowego,

3) wystawianie obligacji oraz innego rodzaju obligów Państwowego Monopolu Tytoniowego.

Jednocześnie ustawa o opłatach stemplowych w końcowym ustępie art. 171 odebrała moc obowiązującą wszelkim przepisom dotychczasowym w przedmiotach przez nią unormowanych za wyjątkami wyraźnie wyliczonymi.

Z powyższego niewątpliwie wynika, że ustawa o opłatach stemplowych z dniem 1 stycznia 1927 r., jako z dniem jej wejścia w życie, odebrała moc obowiązującą art. 18 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym, o ile postanowienia tego artykułu dotyczą państwowych opłat stemplowych.

Jeżeli chodzi o zastosowanie powyższego do komunalnych opłat od umów o przeniesienie własności nieruchomości, to decyduje tu treść odnośnych przepisów ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747). Art. 13 tej ustawy uzależnił wymiar samoistnej opłaty komunalnej od umów o przeniesienie własności nieruchomości od sum, które przyjęte zostały za podstawę wymiaru państwowej opłaty stemplowej, przez co los komunalnej opłaty uzależniony został od losu opłaty państwowej. Zależność ta została utwierdzona i ostatecznie sformułowana w art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o zmianie ustawy o tymcz. uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 335).

Z powyższego wynika, że z dniem 1 stycznia 1927 r. umowy o kupno nieruchomości przez Polski Monopol Tytoniowy w całej rozciągłości podlegają zarówno państwowym opłatom stemplowym, jak również opłatom komunalnym od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

Za Wojewodę
(—) J. Rakowski
Naczelnik Wydziału.

54.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 24 lutego 1930 r.

do P. P. Przewodniczących Wydziałów Pow. Województwa Wileńskiego, w sprawie poboru podatku od broni myśliwskiej.

L. III-155/SZ.

Na skutek okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 18 z dn. 10 lutego r. b. N-SF.310/2 w sprawie wymienionej w nagłówku, podają do

wiadomości i właściwego stosowania następującą sentencję wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 2. XII. 1929 r. L. Rej. 1515/28:

Najwyższy Trybunał Administracyjny, zważywszy:

1) że wykonywanie prawa polowania nie jest możliwe bez jednoczesnego posiadania broni myśliwskiej,

2) że zatem w opodatkowaniu prawa polowania mieści się również opodatkowanie broni myśliwskiej, koniecznej do polowania na danym terenie,

u z n a ł:

1) iż opodatkowanie, jako przedmiot zbytku broni myśliwskiej służącej do wykonywania prawa polowania, od którego pobierany jest już podatek, byłoby opodatkowaniem powtórne, które w myśl punktu 2 art. 21 ust. z dnia 11 sierpnia 1923 roku o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747) jest wzbronione,

2) iż broń myśliwska posiadana przez właścicieli prawa polowania ponad konieczne potrzeby, jako też wszelka broń myśliwska posiadana przez osoby, które prawa polowania nie posiadają, opodatkowaniu jako przedmiot zbytku podlegać może.

Za Wojewodę
(—) J. Rakowski
Naczelnik Wydziału

55.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 25 lutego 1930 r.

do wszystkich P. P. Starostów województwa wileńskiego, w sprawie wykorzystywania orzeczeń Najw. Tryb. Administr. o charakterze zasadniczym.

L. dz. 421/I.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wydaje bardzo często orzeczenia o charakterze zasadniczym, będące prejudykatem dla pewnych zagadnień, tak iż wszystkie po dniu zapadłego orzeczenia wpływające do Najwyższego Trybunału Administracyjnego sprawy rozstrzygane są przezeń przy zastosowaniu ustalonej już poprzednio tezy; ten tryb wyrokowania Najwyższego Trybunału Administracyjnego znalazł nawet wyraz w § 34 Regumaminu Najwyższego Trybunału Administracyjnego, wydanego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z 25 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57 poz. 537).

Oczywistą jest rzeczą, że skoro władze administracyjne zapoznają się z tego rodzaju zasadą prawną, ustaloną w wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego, — winny jej stale przestrzegać przy stosowaniu w praktyce odnośnych przepisów a to, by z jednej strony uniknąć w przyszłości rozpraw przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym, co absorbuje siły i pracę zarówno urzędu jak i Najwyższego Trybunału Administracyjnego, oraz w razie uchylecia orzeczenia czy zarządzenia władzy przez Najwyższy Trybunał Administracyjny podkopuje prestige władzy, — z drugiej zaś strony naraża obywateli na zbędne koszty, tem większe, że w postępowaniu przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym obowiązuje przymus adwokacki.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w swym okólniku z dnia 23. I. b. r. Nr. 9 podając powyższe jednocześnie zauważa, iż postępowanie władz administracyjnych — nie odpowiada tym wskazanym wyżej wymaganiom, stawianym z punktu widzenia sprawności urzędowania i interesu społecznego.

W związku z powyższymi zostały wydane przezemnie zarządzenia wewnętrzne, mające na celu, by tezy wyroków Najwyższego Trybunału Administracyjnego zapadłe w sferze zainteresowań władz administracji ogólnej, podawane były w drodze okólnika P.P. Starostom celem jednolitego stałego stosowania przy stosowaniu odnośnych przepisów.

Ponieważ tezy wyroków N. T. A. od dłuższego czasu ogłaszane są w Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. oraz w Gazecie Administracji i Policji Państwowej zechcą P. P. Starostowie zarządzić, by podwładni urzędnicy czytając Dz. Urz. M. S. Wewn. i Gazetę Adm. i P. P. zwracali uwagę na ogłaszane w nich tezy Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Wojewoda
(—) Wł. Ruczkiewicz.

56.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 11 marca 1930 r.

do wszystkich P. P. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie udzielania porad w sprawach emigracyjnych. L. V-366/30.

Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 27 przesyłam do wiadomości i stosowania.

Za. 1.

Za Wojewodę
(—) T. Bruniewski
Naczelnik Wydziału.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Warszawa, dn. 25 lutego 1930 r.
Nr. AP. 1839/1.

W sprawie udzielania porad
w sprawach emigracyjnych.

OKÓLNIK Nr. 27

do Panów Wojewodów (wszystkich) i Pana Komisarza Rządu w Warszawie.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że cały szereg biur porad prawnych i informacji, doradców pokątnych, agencji prywatnych i publicznych oraz biur pisanie próśb i podań zajmuje się udzielaniem porad i informacji i pisanie podań w sprawach emigracyjnych, a nawet agitacją wychodzącą.

Wobec powyższego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu z Urzędem Emigracyjnym zwraca uwagę na postanowienia art. 7 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. Ust. R. P. Nr. 89, poz. 799) oraz §§ 26—32 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezy-

denta Rzeczypospolitej o emigracjach (Dz. U. R. P. Nr. 6 z 1928 r. poz. 37), w myśl których wszelkiego rodzaju agitacja wychodząca jest zabroniona, udzielanie zaś informacji lub porad wzgl. pisanie próśb i wszelkie wogóle zawodowe zajmowanie się sprawami emigracyjnymi wymaga zezwolenia Urzędu Emigracyjnego.

W związku z temi przepisami oraz wysoce ujemnymi skutkami, jakie pociąga tak dla osób zainteresowanych jak i dla Państwa nielegalna działalność w sprawach emigracyjnych, należy wzmocnić nadzór nad wymienionymi instytucjami i bezwzględnie niedopuszczać do trudnienia się ich sprawami emigracyjnymi. W szczególności należy zwracać na to uwagę przy kontroli ksiąg i dokumentów.

W każdym wypadku zauważenia o trudnieniu się przez prywatne biura i agencje lub doradców udzielaniem informacji lub zachęty do emigracji i t. p. należy zgodnie z art. 68 wyżej wymienionego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej natychmiast uawiadomić o tem władze emigracyjne celem wdrożenia właściwych dochodzeń.

Organami Urzędu Emigracyjnego, które należy zawiadomić o wypadkach ujawnionego nielegalnego trudnienia się sprawami emigracyjnymi są Ekspozytury Urzędu Emigracyjnego ustanowione w Warszawie, Krakowie, Lwowie, Brześciu n/B. i Białymostku — oraz Państwowe Urzędy Pośrednictwa Pracy.

Kary przewidziane w art. 65 rozporządzenia o emigracji należy stosować z całą surowością, niezależnie zaś od tego winny władze administracji ogólnej wykorzystać ewent. swe uprawnienia co do cofnięcia zezwoleń na prowadzenie biur wzgl. ich zamknięcia.

Ponadto wyjaśnia się, że instytucjami wspomnianymi w art. 8, p. 2, którym Urząd Emigracyjny udzielił zezwolenia na trudnienie się: a) udzielaniem wiadomości o stosunkach w państwach obcych pod względem koniunktury emigracyjnej, b) udzielaniem porad w sprawach przesiedlenia się zagranicę w celu poszukiwania pracy lub dla jej wykonywania, lub w celach osadnictwa, wreszcie w celu udania się do swego małżonka, krewnych i powinowatych, którzy już wyemigrowali poprzednio, są:

1. Polskie Towarzystwo Emigracyjne: (Warszawa, Białystok, Kielce, Kobryn, Kowel, Lublin, Lwów, Pińsk, Równe, Horochów, Zdobunów, Łódź, Luck, Brześć n/B., Dubno, Krzemieniec);

2. Stowarzyszenie „Opieka Polska nad Rodakami na Obczyźnie”: (Warszawa, Lwów, Poznań, Radom, Tarnopol, Wilno);

3. Robotnicze Biuro Emigracyjne przy Centralnej Komisji Związków Zawodowych (Warszawa);

4. Towarzystwo Opieki nad Ukraińskimi Emigrantami: (Lwów, Tarnopol);

5. Żydowskie Centralne Towarzystwo Emigracyjne: (Warszawa, Białystok, Brześć n/B., Grodno, Lwów, Łódź, Pińsk, Równe, Wejherowo, Wilno);

6. Centralny Sjonistyczny Wydział Palestyński (Warszawa);

7. Delegacje Generalnego Towarzystwa Imigracyjnego przy Misji Francuskiego Ministerstwa Pracy w Polsce (w zakresie emigracji do Francji);

8. Towarzystwo Kolonizacyjne w Warszawie Sp. z o. o. (w zakresie emigracji osadników do Stanu Espirito Santo w Brazylii);

9. Syndykat Emigracyjny Sp. z o. o.

10. Spółdzielnia „Kolonja Polska” (w zakresie emigracji do Peru).

Nakoniec Ministerstwo zwraca uwagę, że koncesjonowane przedsiębiorstwa przewożące emigrantów (bura linij okrętowych) mogą ogłaszać i rozpowszechniać tylko dane dotyczące adresu przedsię-

biorstwa, nazwy statków, kierunku utrzymywanej komunikacji i warunków podróży i że wszelkiego rodzaju działalność agentów przedsiębiorstwa w celu werbunku emigrantów (pasażerów) w miejscach ich zamieszkania, t. j. poza lokalem biurowym jest wzbroniona.

(—) Weissbrod
Dyrektor Departamentu.

57.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 26 marca 1930 r.

do P. p. Starostów Województwa Wileńskiego i Magistratu m. Wilna (Sekcja Zdrowia) w sprawie sprzedaży artykułów spożywczych na ulicach, w straganach i t. p.

L1155 VI.

Przypominam Panom treść § 30 Rozporządzenia Min. Spraw Wewn. z dn. 29-X-29 r. (Dz. Ust. Nr. 78 poz. 582) o dozorcze nad wyrobem i obiegami maki i wyrobów mącznych, w myśl którego sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych na ulicach, straganach, targach i rynkach dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki, wózki oszklone). Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości.

Do czynności, związanych z wyrobem, pakowaniem, przewozem i sprzedażą maki wyrobów mącznych nie mogą być dopuszczone osoby dotknięte ostrą chorobą zakaźną lub gruźlicą w postaci niebezpiecznej dla otoczenia, chorobą skórną zaraźliwą lub wzbudzącą wstręt, oraz osoby, stykające się z zakaźnie chorymi.

W razie wystąpienia choroby zakaźnej oraz stwierdzenia lub uzasadnionego podejrzenia o nosicielstwo zarasków u osób, zatrudnionych czynnościami przy mące i wyrobach mącznych, właściciel przedsiębiorstwa jest obowiązany usunąć te osoby od pełnienia powierzonych im czynności.

Osoby zajęte sprzedażą, powinny nosić białe czyste fartuchy z rękawami, mieć czyste ręce i używać do wydawania wyrobów cukierniczych specjalnych szczypców lub łyżeczek.

Handel domokrajny wyrobami mącznymi jest wzbroniony.

Wobec niewygaśnięcia epidemii duru brzuszno-truszczykowego Nr. 21 Wojewody Wileńskiego z dnia 22.X.29 r. L. 7511/VI, ogłoszonego w Wil. Dzienniku Wojew. Nr. 10 pod poz. 944 zachowuje swą moc.

Za Wojewodę
(—) Dr. H. Rudziński
Naczelnik Wydziału.

58.

KOMUNIKAT

Wojewody Wileńskiego

z dnia 27 lutego 1930 r.

w sprawie udzielenia exequatur Konsulowi Republiki Estonji Romanowi Rucińskiemu.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, postanowieniem z dnia 6 lutego 1930 r. uznał p. Romana Rucińskiego, jako Konsula Honorowego Republiki Estonji na obszar województw: Wileńskiego, Nowogródzkiego i Poleskiego z siedzibą w Wilnie, i jego listom komisyjnym udzielił exequatur, polecając zarazem władzom państwowym polskim użyczenie mu wszelkiej należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

Wojewoda
(—) Wł. Raczkiewicz.

59.

ORZECZENIA

Wojewody Wileńskiego

o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne.

1) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 79
las działki Nr. 27 z folw. „Dzierkowszczyzna“, gm. Głębockiej, pow. Dziśnieńskiego — własność Jakóba Puczyńskiego, o obszarze 17,00 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22/II 1930 r.
L. 1097/L.

2) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19 i p. g art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 80
las maj. „Usza I“, gminy Kraśnińskiej, pow. Mołodeczańskiego — własność Adeli Talikowej o obszarze 25,00 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22/II, 1930 r.
L. 276/N/L.

3) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d

art. 19 i p. g art. 26 wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 81

las maj. „Stracza-Mała“, gm. Żukojńskiej, powiatu Święciańskiego — własność Marji Sprudzinowej, o obszarze 24,13 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22.II. 1930 r.
L. 809/N/29/L.

4) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 83

las folw. „Buszowo“, gm. Wiazyńskiej, pow. Wilejskiego — własność Wulfa Akselroda, o obszarze 12,00 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22.II. 1930 r.
L. 243/N/L.

5) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 84

las maj. „Mościszcz“, gm. Mołodeczańskiej, pow. Mołodeczańskiego — własność Bolesława Perkowskiego, o obszarze 55,00 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22.II. 1930 r.
L. 197/N/L.

6) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 87

las maj. „Wielkie - Soleczniki“, gm. Solecznickiej, pow. Wil.-Trockiego — własność Karola Wagnera, o obszarze 1483,00 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22.II. 1930 r.
L. 1107/N/L/29.

7) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art.

19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 85

las maj. „Lucyn“, gm. Gródeckiej, pow. Mołodeczańskiego — własność Antoniego Witolda Zella, o obszarze 68,51 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22.II. 1930 r.
L. 196/N/L.

8) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 86

las maj. „Pasieki“, gm. Solecznickiej, pow. Wil.-Trockiego — własność spadkobierców s. p. Marji Balińskiej, o obszarze 278 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22.II. 1930 r.
L. 185/N/L.

9) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 91

las maj. „Lubinowo“, gm. Miorskiej, pow. Brasławskiego — własność Marjana Szalkiewicza, o obszarze 148,35 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 10.III. 1930 r.
L. 328/N/L.

10) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie Nr. 92

las kolonji Nr. 7 z maj. Horodyszcz, gm. Kraśnińskiej, pow. Mołodeczańskiego — własność Franciszka Łukaszevicza, o obszarze 13,00 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24.VI 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, 10.III. 1930 r.
L. 290/N/L.

11) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art.

19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 93

las kolonji Nr. 8 z m. ku Horodyszcze, gm. Krasnińskiej, pow. Mołodeczański — własność Jana Rabuszo, o obszarze 15 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 10. III. 1930 r.

L. 290/N/L.

12) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 94

las folw. „Michałowszczyzna“, gm. Szemetowskiej, powiatu Święciańskiego — własność Michała Palczewskiego, o obszarze 55,00 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 10. III. 1930 r.

L. 381/N/L.

13) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 95

las zaś. „Lipniki“, gm. Szemetowskiej, pow. Święciańskiego — własność Franciszki Palczewskiej, o obszarze 9,00 ha, uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 10. III. 1930 r.

L. 382/N/L.

14) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 96

las kolonji z maj. Wincentowo, gm. Wiazyńskiej, pow. Wilejskiego — własność Mateusza Łuszczka, o obszarze 55,11 ha, uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 10. III. 1930 r.

L. 426/N/L.

15) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 97

las maj. „Kniahinin“, gm. Krzywickiej, pow. Wilejskiego — własność Józefy Poklewskiej-Koziell i Zofii

Dregiewiczowej, uroczysko pod nazwą „Ciszkowo“, o obszarze 198,7 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 10. III. 1930 r.

L. 356/N/L.

16) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 98

las maj. „Holszany“, gm. Holszańskiej, pow. Oszmiańskiego — własność Eugenji Jagminowej w uroczyskach pod nazwą „Kolęda“ i „Krywale“, o obszarze 171,4 ha, uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 10. III. 1930 r.

L. 36/N/L.

17) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 99

las maj. Holszany, gm. Holszańskiej, pow. Oszmiańskiego — własność Aleksandra Jagmina w uroczysku Kolęda, o obszarze 23,9 ha, uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 14. III. 1930 r.

L. 36/N/L.

60.

ORZECZENIA

Wojewody Wileńskiego

o zdjęciu ochronności z działek leśnych.

1) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 roku (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 76

z części lasu „Uzła-Wielka“, gm. Miadziolskiej, pow. Postawskiego, własność Adama - Marjana Piotrowskiego, a mianowicie: w oddziale Nr. 1 — 39,1 ha, w oddziale Nr. 2 — 58,4 ha, w oddziale Nr. 3 — 24,7 ha, w oddziale Nr. 4 — 40,8 i w oddziale Nr. 5 — 3,0 ha, o łącznym obszarze 166 ha, zdejmują się charakter ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 18. II. 1930 r.

L. 288/N/L-29.

2) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 82

z lasu folwarku „Zalesie“, z maj. Waleryn, gminy Grauzyskiej, pow. Oszmiańskiego — własność Czesława Odyńca, o obszarze 10,48 ha, zdejmują się ochronność.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dn. 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22. II. 1930 r.

L. 439/N/L.

3) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. b art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 roku (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. d art. 19-go i p. g art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

o r z e c z e n i e Nr. 88

z części lasu maj. „Zarzecze“ vel „Zarecznoje“, przeznaczonej na upelnorolnienie karłowatych gospodarstw wsi Popki i Bojarszczyzna, gm. Hermanowickiej, pow. Dziśnieńskiego — własność Ejchena Pinskiera, o obszarze 55,64 ha, zdejmują się ochronność.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dn. 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 25. II. 1930 r.

L. 347/N/L.

61.

REJESTRACJA STOWARZYSZEŃ.

1) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 11. II. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń „Związek Eksporterów Zboża Ziemi Północno-Wschodnich w Wilnie“.

Rejestru Nr. 1182

2) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 5. III. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń — Gemilus Chesed w Brasławiu.

Rejestru Nr. 1184.

62.

OBWIESZCZENIE

Wydziału Powiatowego Sejmiku Mołodeczańskiego o przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania terenu w pobliżu miasta Mołodeczna.

Podaje się do wiadomości, że Wydział Powiatowy Sejmiku Mołodeczańskiego przystąpił do sporządzenia planu zabudowania terenów stanowiących własność Państwa, a będących pod zarządem P.K.P. położonych w Mołodecznie pomiędzy ul. Starościńską a drogą prowadzącą z dworca kolejowego do m. Mołodeczna i między Mołodecznem a torem kolejowym Mołodeczno-Wilejka.

Projekt wymienionego planu zabudowania zostanie w dniu 1 marca r. b. wyłożony na przeciąg czterech tygodni w biurze Wydziału Powiatowego Sejmiku Mołodeczańskiego (pokój Nr. 55 w czasie pomiędzy godz. 10 12) do publicznego przeglądu.

Wszelkie wnioski dotyczące wymienionego planu zabudowania mogą być składane przez osoby zainteresowane w Wydziale Powiatowym Sejmiku Mołodeczańskiego w terminie od dnia 1. III. do dnia 28. III r. b. włącznie.

(Art. 25 Rozp. Prezyd. z dn. 16. II. 28 roku Dz. U. R. P. Nr. 23/28).

Przewodniczący Wydziału Powiatowego Starosta

20 lutego 1930 r. (—) Jerzy de Tramecourt.

63.

POSTANOWIENIE SĄDU OKRĘGOWEGO W WILNIE.

o rozwiązaniu Związku Zawodowego Robotników Przemysłu Skórzanego Ziemi Wileńskiej.

Dnia 18 lutego 1930 r. Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. Okr. w Wilnie o rozwiązanie Związku Zawodowego Robotników Przemysłu Skórzanego Ziemi Wileńskiej, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Mając na względzie, iż wspomniany Związek w swej działalności zmierza do czynów przestępnych z mocy art. 14 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów o pracowniczych związkach zawodowych „Związek Zawodowy Robotników Przemysłu Skórzanego ziemi Wileńskiej—rozwiązać.

64.

POSTANOWIENIA SĄDU OKRĘGOWEGO W WILNIE

o zatwierdzeniu zajęcia czasopism i odez. w.

1) Dnia 7 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy Sądzie Okr. w Wilnie z dnia 3 lutego 1930 roku o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład Nr. 3 czasopisma białoruskiego „Switanje“ z datą 29-go stycznia 1930 r. wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1, p. 1, 2 i 3 K.K. i art. 1, ust. 1 i 2 Rozporz. Prezyd. R.P. z dn. 10.V.27 r. zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu Nr. 3 czasopisma białoruskiego „Switanje z datą 29.I.30 r. — zatwierdzić.

2) Dnia 7 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie z dnia 4 lutego 1930 r. o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład Nr. 11 czasopisma litewskiego „Wilniaus Rytėjus“ z datą 1-go lutego 1930 r. wobec cech przestępstwa z art. 1

ust. 1 i 2 Rozporz. Prezydenta R. P. z dnia 10.V. 1927 r. zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu czasopisma litewskiego Nr. 11 „Wilniaus Rytėjus“ z dnia 1 lutego 1930 roku — zatwierdzić.

3) Dnia 13 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Komunikat Białoruskiego Włóś. Robotn. Klubu Poselskiego w sprawie nowego ataku nacjonal-faszystów na pracujące masy“, wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1, p. 1, 2, 3 i 6 K. K. i art. 1, ust. 1 i 2 Rozp. Prezyd. R. P. z dnia 10.V. 1927 r. zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Mając na względzie, iż treść odezwy zawiera w sobie cechy przestępstwa z art. 129 cz. 1, p. 2, 3 i 6 K. K. i inn. zajęcie — zatwierdzić.

4) Dnia 14 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia Nr. 5 czasopisma „Napierod“ z datą 5 lutego 1930 roku, wobec cech przestępstwa z art. 1, ust. 1 i 2 Rozp. Prezyd. R. P. z dnia 10.V. 1927 r. zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Podzielając wniosek Prokuratora, zajęcie Nr. 5 czasopisma „Napierod“ z dnia 5 lutego 1930 roku — zatwierdzić.

5) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Protest do Krajowego Białoruskiego Komitetu Kongresowego w Wilnie“, wobec cech przestępstwa, z art. 1 cz. 1 i 2 Rozporz. Prezyd. R. P. z dnia 10.V. 1927 r. i art. 50 cz. III i 67 tegoż Rozporządzenia, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Protest do Krajowego Białoruskiego Komitetu w Wilnie“ — zatwierdzić.

6) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Rezolucja“ wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1, p. 1, 2, 3 i 6 K. K., art. 1 cz. I i II i art. 50 Rozp. Prez. R. P. z dn. 10.V. 1927 r. i art. 67 Prawa Prasowego, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Rezolucja“ — zatwierdzić.

7) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora

przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Przemówienie Posła Gawrylika z B. W. R. K. P. w Sejmie dnia 15.III. 1929 r.“, wobec cech przestępstwa z art. 1 cz. 1 i 2 Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 10.V. 1927 r. i art. 67 Prawa Prasowego, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Przemówienie posła Gawrylika z B. W. R. K. P. w Sejmie dnia 15.III. 1929 r.“ — zatwierdzić.

8) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Do wszystkich robotników hut szklanych miasta Wilna“ wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1 p. 1, 2 i 6 K. K., art. 1 ust. 1 i 2 Rozp. Prez. R. P. z dn. 10.V. 1927 r. i art. 67 Prawa Prasowego, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Do wszystkich robotników hut szklanych miasta Wilna“ — zatwierdzić.

9) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Deklaracja B. W. R. K. P. odczytana w Sejmie dnia 31.V. 1928 r. przez posła J. Dworczanina“, wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1, p. 1, 2, 3 i 6 K. K. art. 1 ust. 1 i 2 Rozp. Prezyd. R. P. z dn. 10.V. 1927 r. i art. 50 i 67 Prawa Prasowego, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Deklaracja B. W. R. K. P. odczytana w Sejmie dnia 31.V. 1928 r. przez posła J. Dworczanina“ — zatwierdzić.

10) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy Sądzie Okręg. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Pozdrowienie“, wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1 p. 1 K. K. i art. 67 Rozp. Prezyd. R. P. z dnia 10.V. 1927 r. o Prawie Prasowym, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Pozdrowienie“ — zatwierdzić.

11) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku polskim p. t. „Pozdrowienie“, wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1 p. 1 K. K. i art. 67 Prawa Prasowego — zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Pozdrowienie“ — zatwierdzić.

12) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „List otwarty B. W. R. K. P. do białoruskich robotników i włościan Ameryki“, wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1 p. 1, 2 i 6 K. K., art. 1 ust. 1 i 2 Rozp. Prezyd. R. P. z dnia 10.V. 27 r. i art. 67 Prawa Prasowego, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. List otwarty B. W. R. K. P. do białoruskich robotników i włościan Ameryki — zatwierdzić.

13) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Do włościan i robotników Zachodniej Białorusi w sprawie 1-go maja“, wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1, 2 i 3 K. K., art. 1 ust. 1 i 2 Rozp. Prez. R. P. z dnia 10.V. 1927 r., art. 50 cz. III Rozporz. z dn. 10.V. 1927 r. i art. 67 tegoż Rozporządzenia, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Do włościan i robotników Zachodniej Białorusi w sprawie 1-go maja“ — zatwierdzić.

14) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Przemowa posła Gawrylika w czasie dyskusji nad budżetem Min. Wyzn. Rel. i O. P.“, wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1 p. 1 i 2 K. K., art. 1 ust. 1 i 2 Rozporz. Prezyd. R. P. z dnia 10.V. 1927 r. i art. 67 Prawa Prasowego, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Przemowa posła Gawrylika w czasie dyskusji nad budżetem Min. Wyzn. Rel. i O. P.“ — zatwierdzić.

15) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Do włościan i robotników Zachodniej Białorusi“, wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1 p. 1, 2 i 6 K. K., art. 1 ust. 1 i 2 Rozporz. Prezyd. R. P. z dnia 10.V. 1927 r. i art. 50 i 67 Prawa Prasowego, zgodnie z wnioskiem Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Do włościan robotników Zachodniej Białorusi“ — zatwierdzić.

16) Dnia 19 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale I.I Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Rezolucja“, wobec cech przestępstwa z art. 1 cz. 1 i 2 Rozp. Prezyd. R. P. z dn. 10.V. 27 r. i art. 67 tegoż

Rozporządzenia, art. 129 cz. 1 p. 1 i 2 K. K. i art. 133 K. K. po wysłuchaniu wniosku Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Rezolucja“ w języku białoruskim — zatwierdzić.

17) Dnia 19 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy Sądzie Okręg. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy p. t. „Do Okręgowych Kół, hurtków i członków Towarzystwa Szkoły Białoruskiej“, wobec cech przestępstwa z art. 1 cz. 1 i 2 Rozp. Prezyd. R. P. z dn. 10.V. 1927 r., art. 67 tegoż Rozporządzenia i art. 129 cz. 1 p. 1 i 2 K. K. po wysłuchaniu wniosku Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Do Okręgowych Kół, hurtków i członków Towarzystwa Szkoły Białoruskiej“ — zatwierdzić.

18) Dnia 19 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy Sądzie Okręg. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy w języku białoruskim, wydanej bez tytułu, a podpisanej przez prezesa T-wa Szkoły Białoruskiej Steckiewicz i sekretarza tegoż T-wa Szymrę, wobec cech przestępstwa z art. 1 cz. 1 i 2 Rozp. Prezyd. R. P. z dnia 10.V. 1927 r. i art. 67 tegoż Rozporządzenia, po wysłuchaniu wniosku Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy w języku białoruskim, wydanej bez tytułu, a podpisanej przez prezesa T-wa Szkoły Białoruskiej Steckiewicz i sekretarza tegoż T-wa Szymrę — zatwierdzić.

19) Dnia 19 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład odezwy p. t. Odezwa Głównego Zarządu T-wa Szkoły Białoruskiej do członków czynnych i zawieszonych hurtków Towarzystwa z datą 10 września 1929 roku, wobec cech przestępstwa z art. 129 cz. 1, p. 1 i 2 K. K. art. 1 cz. 1 i 2 Rozp. Prez. R. P. z dnia 10.V. 1927 roku i art. 67 Prawa Prasowego, po wysłuchaniu wniosku Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu odezwy p. t. „Odezwa Głównego Zarządu Towarzystwa Szkoły Białoruskiej do członków czynnych i zawieszonych hurtków Towarzystwa“ — zatwierdzić.

20) Dnia 22 lutego 1930 roku Sąd Okręgowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale III Karnym, rozpoznawszy wniosek Prokuratora przy S. O. w Wilnie o zatwierdzenie zajęcia nałożonego na nakład Nr. 6 czasopisma „Bielaruskaja Krynica“ z datą 16 lutego 1930 roku, wobec cech przestępstwa z art. 50 p. 3 Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 10.V. 1927 r., po wysłuchaniu wniosku Prokuratora

postanawia:

Zajęcie nakładu Nr. 6 z dn. 16.II.30 r. czasopisma „Bielaruskaja Krynica“ — zatwierdzić.

65.

POSTANOWIENIA SĄDU POWIATOWEGO W WILNIE

o zatwierdzeniu zajęcia czasopism i odezwy.

1) Sąd Grodzki w Wilnie mocą wyroku swego z dnia 8 stycznia 1930 r. w sprawie Nr. K.VI-1128 1929 r. z mocy art. 81 Ust. o Pr. Pras.

p o s t a n o w i ł:

Nr. 41(47) czasopisma „Wilniaus Rytosius“ z dnia 28.IX. 1929 r., za umieszczenie artykułu p. t. „Po ustos pienu prof. Woldemarasa“ skonfiskować i zniszczyć o czym i ogłosić zgodnie z art. 41 Ust. o Pr. Pras.

2) Sąd Grodzki w Wilnie mocą wyroku swego z dnia 8 stycznia 1930 r. w sprawie Nr. K.VI-1173 1929 r. z mocy art. 81 Ust. o Pr. Pras.

p o s t a n o w i ł:

Nr. 232 czasopisma „Dziennik Wileński“ z dnia 9 października 1929 r., za umieszczenie artykułu p. t. „Z prasy“ skonfiskować i zniszczyć o czym i ogłosić zgodnie z art. 41 Ust. o Pr. Pras.

3) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Powiatowy w Wilnie, na posiedzeniu niejawnym w Wydziale Karnym, Sekcja IV, po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie z dnia 13.II. 1930 roku, sprawa Nr. Ko-108/30 o zatwierdzenie zajęcia, nałożonego postanowieniem Prokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie, w dniu 13-go lutego 1930 roku, na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Do okręgowych Zarządów i Kół T-wa Białoruskiej Szkoły“, wobec cech przestępstwa z art. 6—9 i 67 Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 10-go maja 1927 roku, o prawie prasowym, na mocy art. 70 i 84 tego Rozporządzenia

p o s t a n o w i ł:

zajęcie nakładu odezwy w języku białoruskim p. t. „Do okręgowych Zarządów i Kół T-wa Białoruskiej Szkoły“ — zatwierdzić.

4) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Powiatowy w Wilnie, na posiedzeniu niejawnym w Wydziale Karnym, Sekcja IV, po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie z dnia 13-go lutego 1930 roku, sprawa Nr. Ko.II.4 109/30 — o zatwierdzenie zajęcia, nałożonego postanowieniem Prokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie, w dniu 12-go lutego 1930 roku na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Włosciańskiemu Kongresowemu Komitetowi“ — wobec cech przestępstwa z art. 6—9 i 67 Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 10 maja 1927 roku o prawie prasowym, na mocy art. 70 i 84 tegoż Rozporządzenia

p o s t a n o w i ł:

zajęcie nakładu odezwy w języku białoruskim p. t. „Włosciańskiemu Kongresowemu Komitetowi“ — zatwierdzić.

5) Dnia 17 lutego 1930 roku Sąd Powiatowy w Wilnie, na posiedzeniu niejawnym w Wydziale Karnym, Sekcja IV, po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie z dnia 13-go lutego 1930 roku w sprawie Nr. Ko.II.4k.110/30 — o zatwierdzenie zajęcia nałożonego postanowieniem Prokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie, w dniu

12-go lutego 1930 roku na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Do członków T-wa Białoruskiej Szkoły“, wobec cech przestępstwa z art. 6—9 i 67 Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 10-go maja 1927 roku o prawie prasowym, na mocy art. 70 i 84 tego Rozporządzenia

p o s t a n o w i ł:

zajęcie nakładu odezwy w języku białoruskim p. t. „Do członków T-wa Białoruskiej Szkoły“ — zatwierdzić.

6) Dnia 17-go lutego 1930 r. Sąd Powiatowy w Wilnie na posiedzeniu niejawnym w Wydziale Karnym, Sekcja IV, po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie z dnia 13-go lutego 1930 roku, sor. Nr. K.O.II.4K.111/30 o zatwierdzenie zajęcia, nałożonego postanowieniem Prokuratora Sądu Okręgowego w Wilnie, w dniu 12 lutego 1930 roku na nakład odezwy w języku białoruskim p. t. „Cyrkularz do ogółu pracującej włosciańskiej młodzieży Zachodniej Białorusi“, wobec cech przestępstwa z art. 6—9 i 67 Rozp. Prez. Rz. P. z dnia 10-go maja 1927 roku o prawie prasowym, na mocy art. 70 i 84 tego Rozporządzenia

p o s t a n o w i ł:

zajęcie nakładu odezwy w języku białoruskim p. t. „Cyrkularz do ogółu pracującej włosciańskiej młodzieży Zachodniej Białorusi“ — zatwierdzić.

66.

OBWIESZCZENIA SĄDÓW POWIATOWYCH (GRODZKICH)

w sprawach spadkowych.

1) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Mateusza Jurewicza syna Onufrego, zmarłego dnia 26 czerwca 1905 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia, zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

2) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Walerji c. Napoleona Białej, zmarłej dnia 28 lipca 1913 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

3) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Bonifacego Masiulanisa s. Antoniego, zmarłego dnia 7 marca 1915 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

4) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Rubina s. Berki Romanowskiego, zmarłego dnia 23 października 1915 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

5) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Tadeusza Kuncewicza, zmarłego dnia 18 kwietnia 1917 roku, ażeby

w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

6) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Marji Magdaleny Bylińskiej, zmarłej dnia 15 października 1918 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

7) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Marji Skarbek-Ważynskiej c. Bolesława, zmarłej dnia 19 lutego 1920 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

8) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Józefa Żukowskiego s. Adama, zmarłego dnia 28 marca 1920 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

9) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Wandy Bizakowej, zmarłej dnia 1 sierpnia 1920 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

10) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Konstantego Milewskiego, s. Onufrego, zmarłego dnia 21 listopada 1921 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

11) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Antoniego Juniewiczza, syna Józefa, zmarłego dnia 3 sierpnia 1926 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

12) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Jakóba Cyryńskiego, zmarłego dnia 12 maja 1927 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

13) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Jana Jermoly, syna Adama, zmarłego dnia 29 grudnia 1927 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

14) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Władysława Ważyńskiego s. Leona, zmarłego dnia 18 marca 1928 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

15) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Lejby Patasznika, syna Pinchusa, zmarłego dnia 30 sierpnia 1928 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego

obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

16) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Albertyny Czechowiczowej, c. Stefana, zmarłej dnia 20 stycznia 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

17) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Józefa Arciszewskiego, s. Ignacego, zmarłego dnia 27 marca 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

18) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Franciszka Borowskiego, s. Adolfa, zmarłego dnia 9 kwietnia 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

19) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Złoty Sinuk, c. Jankiela zmarłej dnia 11 września 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

20) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Dominika Szczelika, s. Jana, zmarłego dnia 13 września 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

21) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Stanisława-Wincentego Grabowskiego, s. Polikarpa, zmarłego dnia 17 sierpnia 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

22) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilnie wzywa spadkobierców Arona Lewina, s. Morducha, zmarłego dnia 16 listopada, 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

23) Sąd Grodzki w Dokszycach powiatu dziśnieńskiego na zasadzie art. 1401 U. P. C. wzywa spadkobierców zmarłego Bazyla, s. Mikołaja Czuro, do spadku składającego się z majątku ziemskiego Ziabki o przestrzeni około 120 dziesięcin, położonego w gminie prozorockiej, pow. dziśnieńskiego, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do wymienionego spadku.

24) Sąd Powiatowy w Krzywiczach na zasadzie art. 1401 U. P. C. wzywa spadkobierców po zmarłym w 1929 roku Filipie Zienkiewicz, ażeby w przeciągu 6 miesięcy od dnia obwieszczenia niniejszego zgłosili swe prawa do pozostałego po nim mienia składającego się z folw. Bondarowszczyzna vel Wondarowszczyzna gminy kościeniewickiej, pow. wilejskiego.

25) Sąd Powiatowy w Mołodecznie na zasadzie art. 1401 U. P. C. wzywa spadkobierców Pelagii z Łukowskich Szabuniewiczowej zmarłej w dniu 19 listopada 1929 roku w folw. Jabłonowszczyzna, gminy Bienickiej, pow. mołodeczańskiego, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zgłosili swoje prawa do pozostałego po jej śmierci mienia. Z.24/30.

26) Na zasadzie art. 1401 i 1402 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilejce wzywa spadkobierców Jana Bałusza vel Bałasa zmarłego w 1906 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zgłosili swe prawa do pozostałego po jego śmierci majątku nieruchomości, składającego się z działki gruntu obszaru mniej więcej osiem i pół dziesięcin położonej we wsi Sakowicze. gm. kurzenieckiej pow. wilejskiego.

27) Na zasadzie art. 1401 i 1402 U. P. C. Sąd Grodzki w Wilejce wzywa spadkobierców zmarłego w listopadzie 1917 roku Michała Dziebreja-Sawickiego, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego obwieszczenia zgłosili swe prawa do pozostałego po jego śmierci majątku nieruchomości składającego się z działki ziemi obszaru około 20 dziesięcin, położonej we wsi Siemionki, gm. wojstomskiej, pow. wilejskiego.

67.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

1) Prezes Sądu Okręgowego w Wilnie podaje do wiadomości, że wobec śmierci Komornika Sądu Grodzkiego w Mołodecznie s. p. Wacława Włoczewskiego, osoby roszcujące sobie jakiegokolwiek pretensje pieniężne z tytułu czynności urzędowych zmarłego komornika, winny w terminie 6-cio miesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłaszać wspomniane pretensje, z załączeniem na poparcie ich odpowiednich dowodów, do Prezesa Sądu Okręgowego w Wilnie, w celu uzyskania zaspokojenia z kaucji służbowej zmarłego komornika w kwocie 2000 zł., znajdującej się w depozycie Sądu Okręgowego w Wilnie.

2) Sąd Okręgowy w Wilnie, I Wydział Cywilny, obwieszcza, że decyzją swą z dn. 28 stycznia 1930 r., postanowił: Ogłosić upadłość w handlu

Spółdzielni „Rozwój” w Wilejce powiatowej i kuratorem masy upadłościowej wyznaczyć adwokata Jana Łuczywkę.

Wskutek powyższego wszyscy wierzyciele i dłużnicy upadłej spółdzielni obowiązani są w terminie 4 miesięcznym od daty wydrukowania niniejszego obwieszczenia w Dodatku do Dziennika Urzędów. Min. Spraw. donieść Sądowi Okręgowemu w Wilnie o swoich pretensjach do upadłej spółdzielni i o należnościach, które jej przypadają, chociażby terminy płatności ich nie nastąpiły. Spr. Nr. Z-3262/29 r.

3) Sąd Grodzki w Wilnie zgodnie z art. 94 ustawy wekslowej z dn. 21 listopada 1924 r. wzywa posiadaczy weksli zaginionych, ażeby w terminie 60 dniowym od dnia niniejszego ogłoszenia stawili się w Sądzie Grodzkim w Wilnie przy ul. 3 Maja Nr. 4 i okazali zaginione weksle, 18 weksli in blanco: 4 weksle po 300 dolarów, 4 weksle po 100 dolarów, 2 weksle po 1000 dolarów, 1 weksel na 700 dolarów, 1 weksel na 20 dolarów, 1 weksel na 30 dolarów, 1 weksel na 2000 dolarów, 1 weksel na 50 dolarów, 1 weksel na 500 rubli złotych rosyjskich, 1 weksel na 115 dolarów, 1 weksel na 500 dolarów, wystawione przez Firmę Wileński Lombard „Kresowja” na zlecenie Calela Galperna w sprawie z podania Calela Galperna o umorzeniu wspomnianych weksli. W razie nie przedstawienia zaginionych weksli w oznaczonym terminie, będzie powzięta odpowiednia decyzja.

4) Sąd Grodzki w Wilnie po rozpatrzeniu podania Olgi Melentjewowej o unieważnieniu plenipotencji wydanej Aleksandrowi Byszyńskiemu, zgodnie z art. 1460⁴¹⁻⁴⁸ U. P. C. z dn. 12 lutego 1930 roku postanowił: plenipotencję wydaną przez Olę Melentjewową Aleksandrowi Byszyńskiemu, a oblatowaną w kancelarii przed notariuszem Bujko w Wilnie w dn. 22 września 1923 r. za repertorium Nr. 6307 — odwołać.

5) Sąd Powiatowy w Brasławiu, na mocy art. 1460⁴⁶ U. P. C. podaje do publicznej wiadomości, że decyzją Sądu z dnia 14 lutego 1930 r. odwołane zostało pełnomocnictwo, wydane przez d-ra Fiedorowicza Konrada — Rudnickiemu Zygmuntovi, a sporządzone w dn. 23 grudnia 1927 r. Nr. rep. 4071 u notariusza Stanisława Jankowskiego w Białymstoku. (Akta spr. Zb. 36/30).

68.

OBWIESZCZENIE

Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie.

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Wilnie obwieszcza, że niżej wyszczególnione kolonje po skomasowaniu wywołane zostały do pierwsiastkowego zaprowadzenia hipoteki:

na dzień 16 września 1930 roku.

Kolonje we wsi Skuteliszki, w gm. Dryświackiej, pow. Brasławskim. Nr. Hip. 12607.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1 i 7	56,9340 ha	Teodor Korotkin
3	7,3465 ha	Antoni Komar
4	18,9576 ha	Kazimierz. Anna, Teofila i Helena Komarowie
5	12,9602 ha	Spadkobiercy Piotra Komara
2 i 6	49,5419 ha	Aleksandra Korotkina
8	0,0225 ha	Studnia do ogólnego użytku.

Kolonje we wsi Borkowszczyzna, w gminie Dryświackiej, pow. Brasławskim. Nr. Hip. 12040.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
8	8,1016 ha	Borkowski Franciszek
18	7,2644 ha	Spadkob. po Borkowskim Michale
23	6,6761 ha	Borkowski Ignacy
4	10,3267 ha	Spadk. Borkowskiego Franciszka
24	13,5257 ha	Borkowscy: Antoni, Jan, Bolesław, Stanisław, Monika, Dominika i Józef
31	15,2064 ha	Gibowscy: Michał, Wincenty i Aniela
10	11,2171 ha	Borkowski Julian
18, 4	4,5446 ha	Borkowski Antoni
14	5,7573 ha	Purewiczowie: Edward i Agnieszka
37	9,6554 ha	Spadkob. Purewicza Antoniego
2	9,1301 ha	Purewicz Jan
41	7,9628 ha	Spadkob. po Jarmuszewiczu Franciszku
17	7,0604 ha	Jarmuszewicz Bronisław
36	5,0699 ha	Jarmuszewicz Antoni i Julian
35	4,3826 ha	Jarmuszewiczowie: Koronaty i Jan
34	14,4008 ha	Dylewiczowie: Zygmunt i Wiktor
16	6,7391 ha	Dylewicz Walerjan
11	5,5961 ha	Raczkowski Jan
42	10,8832 ha	Raczkowscy: Antoni, Zygmunt, Amelja, Janina i Felicja
15	13,4237 ha	Raczkowski Franciszek i Rosicka Władysława
19	10,6731 ha	Jarmuszewiczowie: Jan i Leon
46	29,0470 ha	Jarmuszewicz Ludwik
30	4,4278 ha	Jarmuszewicz Adam
27	4,7457 ha	Spadk. Dylewicza Józefa
25	5,8173 ha	Dylewicz Jan
21	10,5551 ha	Dylewicz Wincenty
6	9,6533 ha	Lubińscy Antoni i Ignacy
9	4,3592 ha	Gibowski Józef
38	4,8848 ha	Borkowski Józef
22	2,4296 ha	Jarmuszewiczowie Józef i Anna
7 i 39	4,2962 ha	Maculewiczowa Anna
26	5,9675 ha	Milenciej Jan
45	12,6803 ha	Gibowski Jan i Karpowicz Józef
3	3,7032 ha	Sternowska Tekla
32	1,9904 ha	Bielawski Kazimierz
43	3,4009 ha	Bielawski Józef
28	3,0270 ha	Galko Władysław
5	8,3745 ha	Auksztul Józef i Mikołaj
29	2,4674 ha	Galko Kazimierz
1	6,9608 ha	Lubińscy: Walerjan, Antoni i Mieczysław i Lubińska Petronela
44	6,5349 ha	Karkowski Wiktor
25	3,1133 ha	Spadkob. po Romanowskim Stanisławie
40	4,9874 ha	Mikulczyk Władysław
33	3,5380 ha	Bielawska Michalina
13	2,2963 ha	Macisowa Michalina i Jaśmin Józefa
	4,4021 ha	Droga Widze—Dryświaty
	1,5209 ha	Droga Rymszańska

Kolonje we wsi Wilnoki, w gm. Rymszańskiej, pow. Brasławskim. Nr. Hip. 12489.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	16,5192 ha	Piotr Zahorski
2	17,3814 ha	Józef Pachalko
3	26,9637 ha	Stanisław Czerwiński
4	4,2731 ha	Spadkob. Stanisława Zahorskiego
5	5,5426 ha	Jarosław Zahorski
6	9,6975 ha	Józef Dubako
7	14,2618 ha	Helena Dubako po mężu Burzyńska

Kolonje we wsi Nowosiółki, gm. Polańskiej, pow. Oszmiański. Nr. Hip. 12606.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
3	13,7712 ha	Marja i Bronisława Krękowskie
32	2,6846 ha	Michał Krękowski
10	2,6438 ha	Antoni Krękowski
12	2,8522 ha	Kazimierz Krękowski
13	2,6612 ha	Józef Krękowski
33	6,0003 ha	Józef Zacharzewski
2	6,7467 ha	Maciej Zacharzewski
26	3,8242 ha	Piotr Zacharzewski
25	3,8090 ha	Agatan, Bronisław i Stefania Zacharzewscy
27	4,6084 ha	Józef, Michałina i Józefa Zacharzewscy
7 i 38	2,8405 ha	Jan i Władysław Zacharzewscy i Józefa Wołkowicz
28	13,2789 ha	Józef Sierputowski
4	12,4664 ha	Maciej Sawicki
16, 30 i 39	21,7894 ha	Antoni i Jan Wołodźkowie i Prakseda Wincel
8	6,1474 ha	Aleksander Młyński
34 i 37	7,3961 ha	Józef Młyński
18 i 24	10,5431 ha	Franciszek Młyński
17 i 31	6,8607 ha	Jan Sawicki s. Marcina
35	7,3243 ha	Jan Sawicki s. Kazimierza
5	8,8591 ha	Antoni Sawicki
1	6,8338 ha	Antoni i Stefania Sawiccy
14	4,8012 ha	Andrzej i Emilja Sawiccy
6 i 21	11,0955 ha	Stanisław Żukowski
9 i 20	14,0185 ha	Bronisław, Zofja, Małgorzata i Julja Żukowscy
22	2,1000 ha	Józef Pielecki
11 i 19	8,1860 ha	Jan, Aleksander, Maciej i Konstanty Pieleczy
15, 29 i 40	25,4703 ha	Spad. Józefa Łapszewicza
23	0,4708 ha	Helena, Katarzyna i Kazimierz Zabłoccy
36	0,0497 ha	Karolina Paszynowa
41	0,1381 ha	Studnia
42	0,0694 ha	Gлина i cegła

Kolonje we wsi Gienie II, w gminie Mejszagolskiej, powiecie Wileńsko-Trockim. Nr. Hip. 12605.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
3	14,1560 ha	Bonifacy Gotlejowski
1	6,8760 ha	Michał Gotlejowski
2	6,8610 ha	Ignacy Gotlejowski
7	7,0570 ha	Józef Gieczewski
9	5,7923 ha	Wincenty Gieczewski
5	12,2662 ha	Spadkob. Jana Budniewicza
15	10,0705 ha	Józef Makarewicz
8	9,0238 ha	Spadkob. Antoniego Makarewicza
6	4,3309 ha	Romuald Makarewicz
12	3,6892 ha	Spadkob. Władysława Makarewicza
11	5,0972 ha	Szymon Kurowski
14	7,9674 ha	Spadkob. Romualda Kurowskiego
10	11,4518 ha	Spadkob. Józefa Kurowskiego
13	11,6800 ha	Jan Szaryński
4	13,3435 ha	Spadkob. Antoniego Szaryńskiego

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa do tych nieruchomości w Kancelarii Wydziału Hipotecznego w Wilnie, gmach Sądów ul. Mickiewicza 36, pod skutkami prekluzji, przewidzianymi w art. 153 ust. hip. z roku 1919.

Wilno, dn. 25 lutego 1930 r.

Pisarz Hipoteczny (—) L. Sumorok.

69.

OBWIESZCZENIA OKRĘGOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W WILNIE I POGRANICZNEGO KOMISARZA ZIEMSKIEGO W WILNIE

o postępowaniu scaleniowym.

1) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 13 sierpnia 1929 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 27 czerwca 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Korowaje, gm. smorgońskiej, pow. oszmiańskiego.

2) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 30 sierpnia 1929 r. zostało wydane przez Główną Komisję Ziemską w Warszawie podlegające wykonaniu orzeczenie, utrzymujące w mocy orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej w Wilnie z dnia 9 sierpnia 1927 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Owsianiki, gm. wołkołackiej, pow. postawskiego.

3) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 15 listopada 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach folw. Janowo, gm. widzkiej, pow. brasławskiego.

4) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 22 listopada 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Kruki oraz w części na gruntach maj. Orzechowo gm. brasławskiej, pow. brasławskiego.

5) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 18 listopada 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach zaśc. Romuciszki II vel Romuciszki Ruskie, gm. mieleciańskiej, pow. święciańskiego.

6) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r.

o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 5 stycznia 1929 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 29 listopada 1929 roku dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Nowe-Sioło, gminy jaźnińskiej, powiatu dziśnieńskiego.

7) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 18 listopada 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Muraszczyno I, gminy mikołajewskiej, powiatu dziśnieńskiego.

8) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 29 listopada 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Sokołowo, gminy mikołajewskiej, powiatu dziśnieńskiego.

9) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 9 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 29 listopada 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Masiowce, gm. mioroskiej, pow. brasławskiego.

10) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 13 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 29 listopada 1929 roku dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach zaśc. Pomusie III, gm. podbrzeskiej, pow. wileńsko-trockiego.

11) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 13 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 29 listopada 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach zaśc. Pomusie II, gminy podbrzeskiej, pow. wileńsko-trockiego.

12) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu

14 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 22 listopada 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Pietrowo, gminy niemenczyńskiej, pow. wileńsko-trockiego.

13) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 14 stycznia 1930 r. uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 23 listopada 1929 roku dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Jawniuny oraz w części na gruntach maj. Bortkuski wszystko gminy mejszagolskiej, powiatu wileńsko-trockiego.

14) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z roku 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 23 stycznia 1930 roku uprawomocniło się podlegające wykonaniu orzeczenie Prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 29 listopada 1929 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach zaśc. Bołojkis, gm. brasławskiej, pow. brasławskiego.

15) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu w dniu 26 marca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Stryniskiej, gminy pluskiej, powiatu brasławskiego o obszarze 232,8594 ha. To orzeczenie uprawomocniło się w dniu 14. VI. 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

16) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu w dniu 26 marca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Jurany, gminy pluskiej, powiatu brasławskiego o obszarze 29 ha 6032 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 14/VI 1929 r. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

17) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 marca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Wiciuny, gminy podbrzeskiej powiatu wileńsko-trockiego na na obszarze 297,7736 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 18 czerwca 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

18) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 27 czerwca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia wsi Dworce o obszarze 189 ha 4544 m², państwowego maj. Sierokiszki o obszarze 35 ha 3825 m² oraz części gruntów wsi Gudzie o obszarze 5 ha 1205 m², wszystko gminy szumskiej, pow.

wileńsko-trockiego obejmujący łącznie 229 ha 9574 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 23. IX. 1929 roku, Wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

19) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 25 września 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Zażony gminy i powiatu brasławskiego o obszarze 175 ha 5498 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 4 listopada 1929 roku. Wobec tego O. U. Z. ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

20) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 września 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów folw. Pawlinowo o obszarze 108 ha 9228 m²; folwarku Janowo o obszarze 44 ha 4506 m²; folwarku Chodorki o obszarze 6 ha 8982 m²; folwarku Potroki o obszarze 6 ha 1903 m², wszystko gminy kucwickiej, pow. oszmiańskiego, obejmujące łącznie 166 ha 4619 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 26 listopada 1929 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

21) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 października 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów zaśc. Sólki o obszarze 22 ha 4153 m² oraz gruntów państwowych z uroczyska Sólki o obszarze 28 ha 4275 m² wszystko gminy polańskiej, pow. oszmiańskiego, łącznie na obszarze 50 ha 8428 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 11 grudnia 1929 roku wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

22) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 października 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Osowo gminy krzywickiej, pow. wilejskiego o obszarze 986 ha 4950 m². Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 24 grudnia 1929 roku. Wobec powyższego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zakończeniu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

23) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 24 października 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Mularze Polne, gminy komajskiej, pow. święciańskiego o obszarze 359 ha 6335 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 13 grudnia 1929 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

24) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Prezes Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie w dniu 2 lipca 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze gruntów należących do gospodarzy wsi Darkuski II, a w tem: a) około 108 ha gruntów nadziałowych i b) około 3 ha gruntów

nabytych hipotecznych (księga hipoteczna Nr. 1057) wszystko gminy mejszagolskiej, pow. wileńsko-trockiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 4 sierpnia 1929 roku.

25) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 28 stycznia 1930 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze około 59 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Bielowo, gminy leonpolskiej, pow. brasławskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 22 lutego 1930 roku.

26) Pograniczny Komisarz Ziemski w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 8 listopada 1929 roku postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) około 216 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Skwircy, 2) około 6 ha gruntów państwowego maj. Zdarzenie, 3) około 1 ha gruntów folw. Kocowo, własność Łukasza Glińskiego i spadkobierców Aleksandra Glińskiego, wszystko gm. jaźnieńskiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się dn. 3 lutego 1930 roku.

70.

RUCH SŁUŻBOWY

A) W Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie i w Starostwach Województwa Wileńskiego

za miesiąc luty 1930 r.

a) w Urzędzie Wojewódzkim
Minister Spraw Wewnętrznych

Przeniósł:

Władysława Paszkiewicza, asesora VIII st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku na własną jego prośbę w obręb Województwa Wileńskiego.

b) W Starostwach

Minister Robót Publicznych

Przeniósł:

Inż. Kiejstuta Przewłockiego, prowizorycznego urzędnika VII st. sł. p. o. kierownika Państwowego Zarządu Drogowego w Starostwie powiatowym w Mołodecznie, na własną jego prośbę — do Dyrekcji Dróg Wodnych w Wilnie na stanowisko p. o. kierownika Zarządu Dróg Wodnych w Łucku.

WOJEWODA

W Starostwach

Mianował:

Inż. Leonarda Piekarskiego, kontraktowego pracownika VIII gr. upos. w Starostwie Dziśnieńskim w Głębokiem — do odwołania komisarzem ochrony lasów w VIII stoniu służbowym.

Wiktora Podziunasa, asesora w VIII st. sł. w Starostwie Grodzkiem w Wilnie — referendarzem w dotychczasowym VIII st. sł.

Marję Bortkiewiczową, prowizorycznego kancelistę XII st. sł. w Starostwie Wileńsko-Trockiem w Wilnie — kancelistą w dotychczasowym XII stopniu służbowym.

Juljana Morino, kancelistę XI st. sł. w Starostwie grodzkiem w Wilnie — rejestratorem w dotychczasowym XI stopniu służbowym.

Zwolnił:

Witolda Borowskiego, praktykanta II kategorii XI st. sł. w Starostwie grodzkiem w Wilnie — z dniem 28 lutego r. b. na własną jego prośbę.

Pracownicy kontraktowi

Przyjęci na służbę kontraktową:

Zbigniew Gutowski, na stanowisko sekretarza-rachmistrza w państwowym Zarządzie Drogowym w Starostwie powiatowym w Mołodecznie w IX gr. uposażenia na okres bezterminowy poczynawszy od dnia 25 października 1929 r.

Józef Rzepliela, w Starostwie grodzkiem w Wilnie w XI gr. upos. na czas od dnia 1 do 31 marca 1930 roku.

Podwyższono wynagrodzenie:

drowi Witoldowi Stasiewiczowi, lekarzowi powiatowemu w Starostwie Mołodeczańskim — do VII grupy uposażenia.

Przedłużony stosunek służbowy:

z Romualdem Hilińskim, w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy w Wilnie — do dn. 30 kwietnia 1930 roku.

B)

W Wileńskim Okręgu Skarbowym

za miesiąc luty 1930 r.

Mianowani:

Adolf Butkiewicz, rachmistrz w VIII st. sł. w Kasie Skarbowej w Oszmianie, księgowym w dotychczasowym VIII st. sł. z dn. 4. II. 1930 r.

Przeniesieni:

Referendarz w VII st. sł. Czesław Zambrzycki, z IV Urzędu Skarbowego Pod. i Opl. Skarb. w Wilnie do Wydziału II Izby z dn. 10. II. 30 r.

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. Józef Dównar-Zapolski, p. o. Komisarza Kontroli Skarbowej w Wilejce do Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilejce w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z dn. 5. II. 30 r.

Praktykant I kategorii Stanisław Jeśman, z Wydziału I Izby Skarbowej do I Urzędu Skarbowego Pod. i Opl. Skarb. w Wilnie w dotychczasowym charakterze z dn. 6. II. 30 r.

Sekretarz w X st. służb. Antoni Bargielski, z Urzędu Skarbowego Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilejce do Kontroli Skarbowej w Wilejce i mianowany komisarzem Kontroli Skarbowej w dotychczasowym stopniu służb. z dn. 5. II. 30 r.

Rejestrator w X st. sł. Bronisława Dulewiczówna, z Urzędu Skarbowego Podatków i Oplat Skarbowych na m. Łuck do Wydziału I Izby Skarbowej w Wilnie w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z dniem 13. II. 30 r.

Przyjęci na praktykę:

na stanowisko II kategorii:

Kazimiera Bałtrukiewiczowa, od dn. 1 lutego 1930 r. w Wydziale III Izby Skarbowej.

Jan Siergiejew, od dnia 4. II. 30 r. do Kasy Skarbowej w Mołodecznie.

Wacław Sakowicz, od dnia 15. II. 30 r. do Urzędu Skarbowego Pod. i Opł. Skarb. na pow. Wileńsko-Trocki w Wilnie.

na stanowisko III kategorii.

Marja Budrewiczówna, od dnia 1. II. 30 r. w Wydziale I Izby Skarbowej.

Zwolnieni:

Irena Chelstowska, sekretarz w X st. służb. w Wydziale I Izby Skarbowej z dniem 31. I. 30 r. na własną prośbę.

Witold Boczkowski, praktykant II kategorii w Urzędzie Skarbowym Pod. i Opł. Skarb. na powiat Wileńsko-Trocki w Wilnie z dn. 12. II. 30 r.

Michał Gasperowicz, praktykant II kategorii w Urzędzie Skarbowym Pod. i Opł. Skarb. w Oszmianie z dn. 28. II. 30 r. na własną prośbę.

Antoni Ostrowski, praktykant II kategorii w IV Urzędzie Skarbowym Podatk. i Opł. Skarb. w Wilnie z dn. 28. II. 30 r.

Przeniesieni na emeryturę:

Komisarz Kontroli Skarbowej w X st. służb. Leonard Szynkiewicz, w Urzędzie Skarbowym Akcyz i Monopolów Państwowych w Wilejce z dn. 5. II. 30 r.

C)

W Okręgu Dyrekcji Cel w Wilnie

Przyjęto do służby:

Józefa Stankiewicza, — prow. starszym dozorcą celnym w XIII st. sł. z dn. 1. I. 1930 r. do Urzędu Celnego w Druji.

Mianowani:

Prowiz. st. dozorca celny XIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Wilnie Bagiński Władysław, starszym dozorcą celnym w XIII st. sł. z dn. 4. II. 30 r.

Prowiz. starszy dozorca celny XIII st. służb. w Urzędzie Celnym w Wilnie Wojcik Władysław, starszym dozorcą celnym w XIII st. służb. z dnia 4. II. 1930 r.

Prowiz. starszy dozorca celny w XIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Wilnie Szydtowski Józef, starszym dozorcą celnym w XIII st. służb. z dniem 4. II. 1930 r.

Prowiz. starszy dozorca celny w XIII st. służb. w Urzędzie Celnym w Turmoncie Kondrasiewicz Wiktor, starszym dozorcą celnym w XIII st. sł. z dn. 4. II. 1930 r.

Prowiz. starszy dozorca celny w XIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Turmoncie Janiszewski Stanisław, starszym dozorcą celnym w XIII st. sł. z dn. 4. II. 1930 r.

Prowiz. starszy dozorca celny XIII st. służb. w Urzędzie Celnym w Turmoncie Kurasiewicz Józef, starszym dozorcą celnym w XIII st. sł. z dn. 4. II. 1930 r.

Prowiz. starszy dozorca celny XIII st. służb. w Urzędzie Celnym w Zahaciu Rabiej Władysław, starszym dozorcą celnym w XIII st. służb. z dnia 4. II. 1930 r.

Prowiz. starszy dozorca Urzędu Celnego w Zahaciu Koza Maksymilian, starszym dozorcą celnym w XIII st. sł. z dn. 4. II. 1930 r.

Prowiz. starszy dozorca celny XIII st. służb. w Urzędzie Celnym w Dziśnie Kurek Wacław, starszym dozorcą celnym w XIII st. służb. z dnia 4. II. 1930 r.

D)

W sądownictwie na terenie Województwa Wileńskiego.

Mianowani:

Rodziewicz Leonard, asesor sądowy — Podprokuratorem Sądu Okręgowego w Zamościu, dnia 20 grudnia 1929 r.

Andrzejewski Ludwik, asesor sądowy — Sędzią Sądu Grodzkiego w Druji, dnia 20 grudnia 1929 r.

Mościcki Władysław, kontroler Sądu Okręgowego w Wilnie, Skarbnikiem tegoż Sądu w VIII st. sł. od 1 stycznia 1930 r.

Karpowicz Bolesław, adjunkt Sądu Okręgowego w Wilnie w X st. sł. — adjunktem tegoż Sądu w IX st. sł. od 1 stycznia 1930 r.

Aramowiczowa Antonina, — kancelistką Sądu Okręgowego w Wilnie, w XI st. sł. na służbę prowizoryczną od 1 lutego 1930 r.

Kryczyński Leon, Sędzią Okręgowy Śledczy w Wilnie — Sędzią Sądu Okręgowego w Wilnie, dn. 30 stycznia 1930 r.

Czajkowski Mieczysław, Sędzią Okręgowy Śledczy w Lidzie — Sędzią Sądu Okręgowego w Wilnie, dn. 30 stycznia 1930 r.

Przeniesieni:

Surewicz Aleksander-Mieczysław, Sędzią Sądu Okręgowego w Białymstoku — na takież stanowisko do Sądu Okręgowego w Wilnie, dnia 31 grudnia 1929 r. zgodnie z podaniem.

Patejkówna Marja, adjunkt Sądu Grodzkiego w Łyntupach, na takież stanowisko do Sądu Grodzkiego w Wołożynie, zgodnie z podaniem, od dnia 6 lutego 1930 r.

Orszewski Wilhelm, kancelista Sądu Grodzkiego w Łużkach, na takież stanowisko do Sądu Grodzkiego w Łyntupach z urzędu dnia 6 lutego 1930 roku.

E)

W Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie i w Nadleśnictwach na terenie Województwa Wileńskiego

za miesiąc styczeń 1930 r.

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych

Minister Rolnictwa

Przyjęci do służby kontraktowej:

Witalisa Genjusza, w charakterze pracownika kontraktowego VII gr. up. do p. o. referendarza z dniem 1. I. 1930 r.

Dyrektor Lasów Państwowych

Przyjął na służbę kontraktową:

Stanisława Bujniewicza, w charakterze pracownika kontraktowego w X grupie upos. do p. o. praktykanta administracyjnego, z dniem 10. II. 1930 r.

Dyrektor Lasów Państwowych

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych

Mianował:

Marję Jurewiczową, prowizorycznego rejestratora w X st. sł. z zastrzeżeniem usuwalności w dotychczasowym st. sł. z dniem 1. II. 1930 r.

Jana Łobienia, prowizorycznego adjunkta kancelaryjnego w IX st. sł. z zastrzeżeniem usuwalności w dotychczasowym st. sł. z dn. 1. II. 1930 r.

Przesunął do wyższej grupy uposażeniowej:

Władysława Poszywaka, kontraktowego pracownika p. o. praktykanta leśnego w XII gr. upos. do XI gr. upos. w charakterze kancelisty z dniem 1. II. 1930 roku.

Przeniósł:

Edwarda Czwaczko, prowizorycznego asystenta leśnego p. o. adjunkta leśnego Nadleśnictwa Uszańskiego w IX st. sł. do Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 1. II. 1930 r.

b) w Nadleśnictwach

Antoniego Ostrowskiego, kontraktowego pracownika p. o. leśniczego Nadleśnictwa Ławaryskiego w X gr. up. z zastrzeżeniem usuwalności leśniczym w X st. sł. z dniem 1. II. 1930 r.

Ludwika Lorka, kontraktowego pracownika p. o. leśniczego (biurowego) Nadleśnictwa Smorgońskiego w X gr. up. do odwołania (prowizorycznie) leśniczym (biurowym) w X st. sł. z dniem 1. II. 1930 roku.

Przesunął do wyższej grupy uposażeniowej:

Czesława Oleszkiewicza, kontraktowego pracownika p. o. podleśniczego Nadleśnictwa Podbrodzkiego w XII gr. up. do XI gr. up. w charakterze leśniczego z dn. 1. II. 1930 roku.

Przyjął na służbę kontraktową:

Aleksandra Wierszyłło, w charakterze pracownika kontraktowego w X gr. up. do p. o. leśniczego (biurowego) Nadleśnictwa Trockiego z dniem 1. II. 1930 roku.

Józefa Willanowicza, w charakterze pracownika kontraktowego w XI gr. up. do p. o. leśniczego Nadleśnictwa Ławaryskiego z dniem 1. II. 1930 roku

Pawła Sokołowskiego, w charakterze pracownika kontraktowego w XI gr. up. do p. o. leśniczego Nadleśnictwa Ławaryskiego z dniem 1. II. 1930 roku.

Bolesława Pustofę, w charakterze pracownika kontraktowego w X gr. up. — do p. o. leśniczego Nadleśnictwa Święciańskiego z dniem 4. II. 1930 r.

Hilarego Dudę, w charakterze pracownika kontraktowego w XI gr. up. do p. o. leśniczego Nadleśnictwa Dziśnieńskiego z dniem 10. II. 1930 r.

Józefa Glebowicza, w charakterze pracownika kontraktowego w XII gr. up. do p. o. podleśniczego biurowego nadleśnictwa Wilejskiego z dnia 12. II. 1930 roku.

Dopuszczył do służby przygotowawczej:

Wacława Przybyłaka, w charakterze praktykanta techniczno-leśnego nadleśnictwa Podbrodzkiego z uposażeniem w/g X gr. up. z dniem 11. II. 1930 roku.

Przeniósł:

Antoniego Kielara, prowizorycznego p. o. adjunkta leśnego w IX st. sł. do nadleśnictwa Międzyrzeckiego z zachowaniem dotychczasowego charakteru i st. sł. z dniem 1. II. 1930 roku.

Włodzimierza Stefaniuka, prowizorycznego urzędnika w IX st. sł. p. o. adjunkta leśnego — do

nadleśnictwa Święciańskiego z zachowaniem dotychczasowego charakteru i st. sł. z dniem 1. II. 1930 r.

Franciszka Moskwę, prowizorycznego urzędnika w IX st. sł. p. o. adjunkta leśnego nadleśnictwa Święciańskiego — do nadleśnictwa Smorgońskiego z zachowaniem dotychczasowego charakteru i st. sł. z dniem 1. II. 1930 roku.

Bolesława Zmitrowicza, kontraktowego pracownika w XI gr. up. p. o. podleśniczego biurowego nadleśnictwa Różankowskiego — do nadleśnictwa Smorgońskiego z zachowaniem dotychczasowego charakteru i st. sł. z dniem 20. II. 1930 r.

Zwolnił:

Łukasza Cywińskiego, kontraktowego pracownika w IX gr. up. p. o. sekretarza nadleśnictwa Ławaryskiego na podstawie § 7 umowy służbowej z dniem 28. II. 1930 roku.

F)

W Urzędach Ziemskich

za miesiąc luty 1930 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie

Przyjęci:

Wojtkiewiczówna Janina w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według XII grupy uposażeniowej z dniem 30. I. 1930 r.

Ikonowicz Jan w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według XII grupy uposażeniowej z dniem 3. II. 1930 r.

Langner Eugenjusz w charakterze pracownika kontraktowego (technika meljoracyjnego) z wynagrodzeniem według VIII grupy uposażeniowej z dn. 3. II. 1930 r.

Mackiewiczówna Marja w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według XII grupy uposażeniowej z dniem 15. II. 1930 r.

Wyspiańska Stefanja w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według XI grupy uposażeniowej z dniem 8. II. 1930 r.

Małachowski Stanisław w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według XII grupy uposażeniowej z dniem 21. II. 1930 r.

Jabłoński Bohdan w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według XII grupy uposażeniowej z dniem 25. II. 1930 r.

Mianowani na stałe:

Bejnar Aleksander mierniczy w VIII stopniu służbowym z dniem 1. II. 1930 r.

Łukaszewicz Władysław mierniczy w VII stopniu służbowym z dniem 1. II. 1930 r.

Poruczenie kierownictwa Wydziału:

Tołłoczko Józef pracownik kontraktowy pobierający wynagrodzenie ryczałtowe 750 zł. miesięcznie z dniem 18. II. 1930 r. otrzymał polecenie p. o. kierownika Wydziału Meljoracji i Budownictwa.

Zwolnieni:

Skowroński Józef pracownik kontraktowy X grupy uposażeniowej z dniem 17. I. 30 r. na własne żądanie.

Cichowicz Józef pracownik kontraktowy XI grupy uposażeniowej z dniem 14. II. 30 r. na własne żądanie.

Michalewicz Mikołaj pracownik kontraktowy X grupy uposażeniowej z dniem 3. II. 1930 na podstawie art. 8 umowy służbowej.

Powiatowe Urzędy Ziemskie

Przyjęci:

Domaradzka Wanda w charakterze pracowniczki kontraktowej XI grupy uposażeniowej do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Postawach z dniem 20. II. 1930 r.

Drozdowicz Jan w charakterze pracownika kontraktowego XI grupy uposażeniowej do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Głębokiem z dniem 24. II. 1930 r.

Mianowani na stałe:

Wolański Tadeusz Komisarz Ziemski na powiat wilejski w VII stopniu służbowym z dniem 1. II. 1930 r.

Swelnis Stanisław Podkomisarz Ziemski w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Wilnie w VIII stopniu służbowym z dniem 1. II. 1930 r.

Matwiejew Włodzimierz Podkomisarz Ziemski w VII stopniu służbowym w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Wilnie z dniem 1. II. 1930 r.

G)

W Wileńskim Okręgu Poczto-Telegraficznym

za miesiąc styczeń 1930 r.

W Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie.

Prezes Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

Dopuszczył do służby przygotowawczej:

Konstantego Szawłowskiego, w charakterze praktykanta podreferendarskiego w XI st. sł. — z dniem 31. I. 1930 r.

Zwolnił ze służby:

Mr. Józefa Ściborskiego, referendarza w VIII st. sł. — powodu jego przejścia do służby w Izbie Kontroli z dn. 15. I. 1930 r.

W Okręgu Wileńskim Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie.

Prezes Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

Mianował:

Bolesława Chamienie, kierownika urzędu VI kl. w XI st. sł. w Wielkich Solecznikach — kierownikiem urzędu V kl. w Dywinie.

Franciszka Murawskiego, kierownika urzędu V kl. w IX st. sł. w Ilji — kierownikiem urzędu V kl. w Łyskowie.

Juljana Wiszniewskiego, praktykanta w XII st. sł. w Radoszkowicach — praktykantem w XI st. sł. Przeniósł:

Marję Downar - Zapolską, asystenta w X st. sł. — ze Składu Mat. Poczty w Wilnie do urzędu poczt. Wilno 1.

Wincentego Tymańskiego, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Postawy do Składu Mat. Poczty w Wilnie.

Feliksa Rynkiewicza, st. asystenta w IX st. sł. — z urzędu poczt. Druja do urzędu poczt. Nowa-Wilejka.

Władysława Wernera, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Druja do urzędu poczt. Nowa-Wilejka.

Józefa Machowskiego, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu pocztowego Mołodeczno 1.

Kazimierza Krzyszkowskiego, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Wilno 2.

Wincentego Pieniążka, kierownika urzędu V kl. w X st. sł. w Łyskowie — na stanowisko asystenta do urzędu poczt. Wilno 1.

Józefa Jakutisa, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Prużana do urzędu poczt. Nowa-Wilejka.

Józefa Białłowicza, asystenta w X st. służb. — z urzędu poczt. Nowa-Wilejka do urzędu poczt. Wilno 6.

Helene Jakimiukową, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Wilno 2 do urzędu poczt. Warszawa 1.

Michała Jutkiewicza, kierownika urzędu V kl. w X st. sł. w Nowojelni — na stanowisko asystenta do urzędu poczt. Wilno 1.

Jakóba Juchniewicza, asystenta w X st. sł. — z urzędu poczt. Kosów Pol. do urzędu pocztowego Wilno 1.

Józefa Werkowskiego, kontrolera w VIII st. sł. — z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Warszawa 1.

Józefa Sierocińskiego, nadzorcy w XII gr. up. — z urzędu poczt. Brasław do urzędu poczt. Wilejka.

Józefa Płochowicza, prow. woźnego w XV gr. up. — z urzędu poczt. Grodno 1 do urzędu poczt. Wilno 2.

Jana Rynkiewicza, st. pocztyljona w XIII gr. up. — z urzędu poczt. Oszmiana do urzędu poczt. Wilno 2.

Antoniego Możejko, prow. woźnego w XV gr. up. — z urzędu poczt. Królewszczyzna do urzędu poczt. Wilno 2.

Michała Szumatowicza, pocztyljona w XIV gr. up. — z urzędu poczt. Wilno 10 do urzędu poczt. Wilno 1.

Konstantego Bonieckiego, pocztyljona w XIV gr. up. — z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Wilno 10.

Stanisława Tamulewicza, pocztyljona w XIV gr. up. — z urzędu poczt. Soły do urzędu poczt. Nowa Wilejka.

Franciszka Wasilewskiego, st. pocztyljona w XIII gr. up. — z urzędu poczt. Nowa Wilejka do urzędu poczt. Soły.

Jana Gajdulewicza, pocztyljona w XIV gr. up. — z urzędu poczt. Wilno 2 do urzędu pocztowego Wilno 1.

Mieczysława Stanika, pocztyljona w XIV gr. up. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu pocztowego Wilno 2.

Kazimierza Kisiela, prow. woźnego w XV gr. up. z urzędu pocztowego Łunna do urzędu poczt. Wilno 1.

Przyjął do służby:

Józefa Łachowicza, montera w XIV gr. up. w urzędzie poczt. Brasław z dniem 27. I. 1930 r. — po powrocie z wojska.

Dopuszczył do służby przygotowawczej:

Stanisławę Roklicką, w urzędzie poczt. Oszmiana od dnia 3. I. 1930 r.

Wincentego Wysockiego, w urzędzie poczt. Gródek k/Mołodeczna od dn. 3. I. 1930 r.

Marjana Majkowskiego, w urzędzie poczt. Postawy od dn. 18. I. 1930 r. — wszystkich trzech w charakterze praktykantów XII st. sł.

Jana Wiszniewskiego, w urzędzie poczt. Wilno 1 od dnia 2. I. 1930 r.

Jana Bielskiego, w urzędzie poczt. Święciany od dnia 1. I. 1930 r. i

Mieczysława Łazowskiego, w urzędzie poczt. od dnia 16. I. 1930 r. — wszystkich trzech w charakterze prow. woźnych w XV gr. up.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Komunikat o zagubieniu pieczęci.

W dniu 10 grudnia 1929 r. zagubiona została owalna pieczęć urzędowa z napisem „Województwo Tarnopolskie”, powiat Skalat, — w środku gmina Staromieszczyzna.

Pieczęć tę unieważnia się.

W końcu r. 1929 zaginęła okrągła pieczęć miejska z napisem: „Rada Miejska miasta Przedborza”.

Miasto to leży w województwie kieleckim.

Pieczęć tę unieważnia się.

W lutym 1930 roku zagubiona została okrągła pieczęć urzędowa z napisem w obwódce: u góry „Brody” — u dołu „powiat gniewski”, w środkowym polu „obszar dworski” (woj. pomorskie).

Pieczęć tę unieważnia się.

Ogłoszenie o przetargu.

Sekcja Techniczna Magistratu Miasta Wilna ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych i oświetlenia elektrycznego w Domu Robotniczym na Pióromoncie, w Wilnie.

Warunki przetargu, ślepe kosztorysy otrzymać można za zwrotem kosztów ich sporządzenia w kancelarii Sekcji Technicznej Magistratu ul. Dominikańska 2, II piętro pokój Nr. 52.

Przetarg na każdy rodzaj robót odbędzie się osobno i oferty należy składać w oddzielnych kopertach:

a) na instalację kanalizacyjną i wodociągową na Pióromoncie,

b) na instalację oświetlenia elektrycznego na Pióromoncie.

Oferty będą rozpatrywane osobno na każdą z wymienionych robót.

Oferty wypełnione składać należy w zalakowanych kopertach z napisem „Oferta na wykonanie (wymienić rodzaj roboty)” w Kancelarii Sekcji Technicznej Magistratu wraz z kwitem Kasy Miejskiej o wpłaceniu wadium przetargowego w wysokości 3% oferowanej sumy do dnia 7/IV. 1930 r. godz. 10 rano.

Komisyjne otwarcie kopert nastąpi dn. 7/IV. b.r. o godz. 12-ej w południe poczem na najbliższym posiedzeniu Magistratu zapadnie odnośna uchwała.

Magistrat zastrzega sobie prawo wolnego wyboru oferenta, kierując się w wyborze kwalifikacjami

Zwolnił ze służby:

Hieronima Wołyńca, st. pocztyljona w XIII gr. up. z urzędu poczt. Wilno 1 — na podstawie art. 42 pkt. „b” Tymcz. przep. służb. dla urzędników państwowych z 11. VI. 1918 — z dniem 31. I. 1930 r.

Mr. Jana Wyszomirskiego, asystenta w X st. służb. z urzędu poczt. Wilno 1 — z powodu jego przejścia do służby sądowej z dniem 31. I. 1930 r.

Zmarł:

Mieczysław Cendrowski, pocztyljon w XIV gr. uposaż. w urzędzie poczt. Lebedziew w dniu 20. I. 1930 r.

fachowemi i stopniem gwarancji finansowej firmy, jak również nieuwzględnienia żadnej z ofert zwiększenia lub zmniejszenia ilości robót, lub całkowitego ich zaniechania.

Magistrat miasta Wilna.

Komunalna Kasa Oszczędnościowa m. Wilna
ul. Mickiewicza Nr. 11

podaje do ogólnej wiadomości, że od dnia 1-go marca b. r. płaci od wkładów następujące procenty:

Wkłady w złotych:

Czekowe à vista 5 1/2 %

„ terminowe 8—9 %

Oszczędnościowe à vista 7 1/2 %

„ terminowe 8—10 %

Wkłady w dolarach:

Czekowe à vista 3 1/2 %

„ terminowe 5 1/2 %—7 1/2 %

Oszczędnościowe à vista 4 1/2 %

„ terminowe 5—8 %

Komitet Nadzorczy Towarzystwa Kredytowego m. Wilna

niniejszem podaje do wiadomości pp. członków Towarzystwa, że w dniu 6 go kwietnia r.b. o godzinie 5-tej wieczór, w lokalu Towarzystwa przy ul. Portowej 4—4 odbędą się zebrania wyborcze dla dokonania wyborów na pełnomocników Towarzystwa i ich zastępców.

Listy osób mających prawo uczestniczenia w zebraniach wyborczych wywieszono w biurze Towarzystwa dla ich przejrzania w godzinach urzędowych przez wyborców, którzy mają prawo do 20-go marca wnieść do Komitetu Nadzorczego sprzeciw przeciwko nieprawidłowości lub niedokładności tych list.

Członkowie Towarzystwa życzący uczestniczyć w wyborach proszeni są o zgłoszenie się do biura Towarzystwa w celu otrzymania specjalnego biletu na prawo wstępu do sali zebrań.

Uwaga! Zebrania uważane będą za prawomocne bez względu na liczbę przybyłych na nie osób.

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach

w Wilnie.

1. Józef Sznitman — ul. Szwarcowa 5-18. O odwołanie ogłasz. o zagub. dow. osobist. Nr. 339/9160/V. 26 r. wyd. przez Starostwo Mołodeczańskie, a umieszczone w Dz. Wojew. Nr. 9, str. 326, pozycja 9.
2. Wanda Piłsudska — zał. Montwiłłowski 7. Zgub. Index Nr. 76 wyd. przez Dziekanat Wydziału Lekarskiego U. S. B. w październiku 1926 r.
3. Karol Damjan Reisner — ul. W. Pohulanka 14-54. Zgub. legitym. akadem. Nr. 1313 wyd. przez Wydział Lekarski U. S. B. w Wilnie 1929 r.
4. Janina Sawicz — ul. Śniegowa 20-9. Zgub. dow. osob. Nr. 2947/931 wyd. przez Komisarjat Rządu VII. 23 r.
5. Józef Zawadzki — ul. Bankowa 1. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. m. Wilno i obywatelstwo Polskie wyd. przez Urząd Komisarza Rządu.
6. Władysław Janukowicz — ul. Olimpia 6-a-3. Skradziono rewolwer Nagan Nr. 3933, kal. 7, noszony na podstawie pozwol. L. 2302/Br. wyd. przez Kom. Rządu dnia 12. III. 1929 r. Nr. 027278.
7. Moroz Stefan — ul. Zacisze 15. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1902 wyd. przez P. K. U. Wilno 1927 roku.
8. Wacław Koziello — ul. Połocka 4. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
9. Lipkind Dawid — ul. Konarskiego 16-4. Zgub. legitym. Nr. 29 wyd. przez U. S. B. w Wilnie 10. XII. 1929 r.
10. Józef Godlewski — ul. Krzywa 22-7. Zgub. pozwolenie na rewolwer Nr. 749569 wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie 1929 r.
11. Leonard Michael — ul. Krzywe Koło 14-b-1. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1885 wyd. przez P. K. U. Wilno.
12. Abram Lewenberg — ul. Trocka 11-12. Skradziono dow. osob. Nr. 3870 wyd. przez Komisarza Rządu w Wilnie.
13. Władysław Arcimowicz — ul. Krzywe Koło 14-a-2. Zgub. legitym. nauczyc. Nr. 1114 wyd. przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego w styczniu 1929 roku.
14. Piasecki Jan — Nieświeżska 21-4. Zgub. szof. prawo jazdy i książka reg. sam. 14189, Balberriski, wyd. przez Wileńskie Wojew. w-l samochodowy i ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
15. Jan Mejro — ul. Skopówka 6-19. Zgub. dow. osob. Nr. 514 wyd. przez Starostwo Grodzkie w 1921 roku.
16. Szoszej Styrla — ul. Rudnicka 17-5. Zgub. dow. osob. Nr. 7170-O wyd. przez Starostwo Grodzkie.
17. Leon Kuwicki — ul. Wielka 41-14. Zgub. zaświadczenie obywatelstwa wyd. przez Magistrat m. Wilna (Kom. Obywat.) przy I-szym Komisarjacie 5. II. 1927 r.
18. Stanisław Witkowski — ul. Karna 12-1. Zgub. pozwolenie na broń wyd. przez Starostwo Grodzkie m. Wilna 1929 r.
19. Weronika Borodziej — ul. Bogusławska 5. Zgub. legitymację Nr. 17409/19373/III wyd. przez Starostwo Grodzkie 1922 r.
20. Władysław Duchnowicz — ul. Lwowska 41-3. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1905 kat. D. wyd. przez P. K. U. Wilno.
21. Zelman Choson — ul. Niemiecka 6-9. Zgub. akt uzn. obywatelstwa polsk. wyd. przez Star. Grodzkie 1925 r.

22. Judes Choson — ul. Niemiecka 6-9. Zgub. akt uzn. obywatelstwa polsk. wyd. przez Star. Grodzkie 1925 r.
23. Dawid Trojecki — ul. Kalwaryjska 1-6. Zgub. paszport zagraniczny Nr. 2195 wyd. przez Starostwo Grodzkie 27. I. 1927 r.
24. Olgierd Kościółkowski — ul. Mickiewicza 22-8. Zgub. dow. osob. wyd. przez Star. Grodzkie.
25. Rabinowicz Samuel — ul. Tatarska 20-6. Zgub. zaświadc. o przesunięciu wcielenia do wojska do lipca 1930 r. wyd. przez P. K. U. Wilno V. 29 r.
26. Fania Ryndzinnówna — ul. Piłsudskiego 30-24. Zgub. legitymację wyd. przez Dziekanat Wydz. Hum. U. S. B. XII. 1929 r.
27. Izrael Preger — ul. Rudnicka 11/9-9. Zgub. zaświadc. o rejestracji rocznika 1910 wyd. przez Referat Wojskowy w Wilnie.
28. Konstanty Czerniak — ul. Połocka 4. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1888 wyd. przez P. K. U. Wilno 1923 r.
29. Jan Kiewlicz — ul. Antokolska 2. Zgub. legitym. urzęd. Nr. 2058 wyd. przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego 1923 r.
30. Stankiewicz Jan — ul. Trwała 41-6. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno 7. IX. 1923 r.
31. Aleksander Szarapo — ul. II Raduńska 48. Zgub. ks. rejestracyjną samochodu osobowego marki Ford Nr. 14169 wyd. przez Referat Samochodowy.
32. Klemens Marcinowski — ul. Mickiewicza 17-2. Zgub. pozwolenie na broń Nr. 680/Br. wyd. przez Starostwo Grodzkie.
32. Konstanty Górski — ul. Krakowska 23-19. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
34. Maciej Bogdanowicz — ul. Jasna 6-4. Zgub. karta rejestracyjna wyd. przez Referat Wojskowy przy Magistracie.
35. Ignacy Morzko — ul. Chocimska 19/21-6. Zgub. dow. osob. Nr. 2107 i poświadczenie obywatelstwa Nr. 3724 wyd. przez Komis. Rządu na m. Wilno 10. IV. 1926 r.
36. Wulf Kapłan — ul. Werkowska 23. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno rocznik 1887.
37. Marja Poniatowska — ul. Zygmunowska 8-5. Zgub. legitymację urzędniczą Nr. 98 wyd. przez Sąd Okręgowy w Wilnie 11. VII. 1928 r.

poza Wilnem.

1. Urząd gminy Krzywickiej. Zgub. zaśw. rejestr. wyd. przez Urząd gm. Krzywickiej na imię Grzegorza Jasiukiewicza, m-ca wsi Mickiewiczze, gm. krzywickiej.
2. Urząd gm. Opeskiej. Spal. dowody tożsamości koni serja D. Nr. 581980 i 581981 wyd. w dn. 13. VII. 1928 r. przez Rejonowego Inspektora koni w Postawach na imię Piotra Bejnara zam. we wsi Wojniunicy, gm. opeskiej.
3. Urząd gm. Jodzkiej. Zgub. dow. tożsamości koni serja D. Nr. 571790 ks. Z. wyd. 20. VI. 28 r. przez oficera przegląd. koni mr. Ziemiańskiego na imię Afanasa Zdanowicza ze wsi Kościuszki, gm. jodzkiej.
4. Urząd gm. Przebrodzkiej. Zgub. dow. tożsam. koni serja D. Nr. 564730/Z wyd. w dn. 26. IV. 1928 r. przez Rejon. Inspekt. koni w Postawach maj. Jerzego Jodko-Narkiewicza na imię Włodzimierza Tomko ze wsi Pieczary, gm. przebrodzkiej.
5. Bronisław Szyłejko — zaśc. Batryszki, gm. Podbrzezie. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1901 wyd. przez P. K. U. Wilno.
6. Antoni, Jerzy, Zbigniew Topór-Bulaszewski — nauczyciel w Bludni, gm. mejszagolska, pow. wileńsko-trocki. Zgub. dow. osob. wyd. przez Starostwo

- Duniłowickie w 1923 r. oraz metrykę śmierci Eudoksj Bulaszewskiej.
7. Józef Karło — N. Daugieliszki. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany.
8. Urząd gm. Kraśnieńskiej. Zgub. legitymacja na prawo ulgowego przejazdu koleją wyd. przez Dyrekcję Kolei Państwowych w Wilnie na imię Marji Mietlickiej zam. we wsi Usza.
9. Konstanty Lipniewicz — zaśc. Rzesza. Zgub. paszport klaczy wyd. przez gm. mejszagolską.
10. Franciszek Michałowski — okolica Bortkiewiczze, gm. polańskiej. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno 1921 r. rocznik 1918.
11. Uścińowicz Konstanty — Mołodeczno. Zgub. tymczasowe zaświadczenie demobilizacji Nr. 394 wyd. przez Kadre 23 pułku ułanów w styczniu 1924 r.
12. Jan Dzieryskaczyn — wieś Ejewiły, gm. Żodziska. Zgub. ks. wojskową.
13. Bimbard Mojżesz — Dzisna, Aleja Poniatowska 6. Zgub. pozwolenie na uruchomienie młyna L. VII. 3585 wyd. przez Wydział Przemysłowy w Wilnie dn. 14. X. 26 r.
14. Tytus Podhajski — wieś Wielka-Olsza, gm. i poczta Postawy. Zgub. książ. wojsk. rocznik 1902 wyd. przez P. K. U. Mołodeczno.
15. Paulina Romel — wieś Parynga II, gm. Daugieliska. Zgub. dow. osob. wyd. przez Starostwo Święciańskie.
16. Stanisław Włodarczyk — w. i p-ta Dubrowa, pow. Mołodeczański. Zgub. legitymację nauczycielską Nr. 227 wyd. przez Kuratorium Wileńskie.
17. Wacław Nowicki — Landwarów N-two Trockie. Zgub. pozwolenie na broń: browning Nr. 88096, dubeltówkę Nr. 169 wyd. przez Dyrekcję Lasów Państwowych w Wilnie.
18. Adam Adamowicz — folw. Żemojtele, gm. Podbrzeska. Zgub. pozwolenie na broń Nr. 896/Br. wyd. przez Starostwo Wileńsko-Trockie 25. V. 1928 r.
19. Zygmunt Pysz — 77 p. p. w Lidzie. Zgub. prawo jazdy szoferskie wyd. przez Wojew. Nowogródzkie.
20. Weronika Krupowiesówna — Ostryna, wojew. Nowogródzkie (szkoła powszechna). Zgub. akt uznania obywatelstwa polskiego Nr. 1036 wyd. przez Komisarza Rządu.
21. Iwancow Bartłomiej — wieś Korzeniki, gm. Przebrodzka. Zgub. paszport zagraniczny Nr. 101/29. wyd. przez Starostwo Braśławskie 6. V. 1929 r.
22. Urząd gminy Krzywickiej. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. w Wilejce na imię Myszko Szymona.
23. Urząd gminy Nowopohoskiej. Zgub. dowód tożsamości konia, serja D Nr. 567746 wyd. na imię Mendela Fejgina zam. w m. Nowo-Pohoście.
24. Józef Czerniawski — zaśc. Biały-Dwór, gm. Łyntupskiej. Zgub. dow. osob. Nr. 1539 wyd. przez Starostwo Święciańskie 10. XII. 1929 r.
25. Jan Franckiewicz — wieś Wojciesz, gm. Kraśne. Skradz. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. w Wilejce.
26. Urząd gminy Nowopohoskiej. Zniszcz. dow. tożsam. koni serja D Nr. 565962 wyd. na imię Jana Turonka.
27. Antoni Sirotko — wieś Ozierany, pow. Braśławski. Zgub. dow. tożsam. koni Nr. 563152.
28. Ignacy Syrewicz — Dzisna, ul. Kościuszki 77. Skradz. dow. osob. Nr. 1071 wyd. przez Star. Dziśnieńskie 23. VI. 1924 r.
29. Kazimierz Mieszkian — folw. Nowina, stacja Turmont. Skradz. dow. osob. wz. I Nr. 10407 wyd. przez Star. Braśławskie 20. IV. 25 r. na im. Zofji Mieszkianowej i dow. tożsam. koni Nr. 577128.

30. Jefrym Baliński — wieś Minieliszki, pow. Święciański. Zag. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany w 1922 r. rocznik 1895.
31. Dymitr Apiecionok — m-ko Markowo, gm. Lebedziewska. Spalono ks. wojsk. rocznik 1890.
32. Icek Świrski — poczta Lyntupy, pow. Święciański. Skradz. brauning belg. Nr. 848183 — 6.95.
33. Wokomacher Szmujło — Głębokie, ul. Sienkiewicza 4. Zgub. dow. tożsam. konia wyd. przez Rejonowego Inspektora koni w Postawach.
34. Szamrowicz Nikita — wieś Bosianki II, gm. Jaźnieńskiej, pow. Dziśnieński. Zgub. ks. wojsk. jako rocznik 1893 wyd. przez P. K. U. w Postawach z dnia 12. XII. 23 r.
35. Alfons Biesiekierski — zaśc. Podworniki, gm. Michałowski. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1902 wyd. przez P. K. U. w Święcianach 1923 r.
36. Jan Gajolsis — wieś Żyzmy, gm. Dziewieniska, pow. Oszmiański. Zgub. dow. tożsamości konia serja D. Nr. 666869 wyd. na im. Dośniaka Anolszeja zam. we wsi Wielkie Lepie gm. Dziewieniskiej.
37. Włodzimierz Kublicki — wieś Pasznino, gm. Jaznieńkiej, pow. Dziśnieński. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1900 wyd. przez P. K. U. Święciany 1924 r.
38. Justyn Jurkiewicz — wieś Kusi, gm. Kościelnicka. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1888 wyd. przez P. K. U. Wilejka.
39. Star. Wilejskie — Wilejka. Zgub. dow. tożsam. koni Jarosława Micygiewicza.
40. Kazimierz Szyłobryt — wieś Żyzmy, gm. Dziewieniska. Zgub. dow. tożsam. koni serja D. Nr. 665756.
41. Makarski Jan — wieś Warzykańce, gm. Dziewieniszkiej. Zgub. dow. tożsam. koni serja D. Nr. 665756.
42. Szymon Kisiel — wieś Lipowo, gm. Leonpolska, pow. Braśławski. Zgub. ks. wojsk. rocznik 1889 wyd. przez P. K. U. Święciany.
43. Otelja Doboszyńska — folw. Pogorze, p-ta Dolhinów. Zgub. dow. osob. wyd. przez Star. Wilejskie.
44. Szakielis Roman — m. Dolhinów, pow. Wilejski. Zgub. dow. tożsam. koni wyd. przez Inspektora koni w Mołodecznie.
45. Konstanty Bury — wieś Borowy, poczta Słobódka. Zgub. dow. tożsam. koni Nr. 506559 wyd. na im. Józefa Łukszy, m-ca wsi Gleniszki, gm. Pluska.
46. Michał Małysz — wieś Małysz, p-ta Hermanowice. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany.
47. Bazyli Jakowliw — wieś Winnica, p-ta i gm. Jody. Zgub. ks. wojsk. Nr. 23040 wyd. przez P. K. U. Święciany 1923 r.
48. Stefan Konawicz — wieś Dubki, gm. Wojstomska. Spal. dow. tożsam. koni serja D. Nr. 641941.
49. Ignacy Szyroczyń — Rokowszczyzna, p-ta Wilejka. Zgub. ks. wojsk.
50. Antoni Niedbajlik — m-k Ferma, gm. Radoszkowice. Zgub. pozwolenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej wyd. przez Star. Mołodeczański z terminem ważności na 1929 r.
51. Piotr Maruszenko. Zniszcz. dow. tożsam. koni Nr. 601519.
52. Mikołaj Juchniewicz — wieś Szostaki, gm. i p-ta Wojstom. Spal. dow. osob. wyd. przez Star. Wilejskie 29. V. 28 r.
53. Aleksander Ziniewicz — folw. Dominowo, gm. Raków. Zgub. zaśw. pograniczne 8. V. 28 r. Nr. 881 wyd. przez Star. Mołodeczański.
54. Urz. gm. Szarkowskiej. Zgub. dow. tożsam. koni Nr. 572337.

55. S. Gordon — Kraśne n/Uszą. Zgub. weksle: Nr. 120 na zł. 300 i Nr. 121 na 200 zł. płatne 13. III. 30 r. wyd. przez S. Gordona na zlecenie Rajcha i Chmielnickiego w Kaliszu.

56. Wincenty Kamczycki — zaśc. Rawdani, gm. Gierwiackiej. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno 22. V. 1929 r.

57. Stanisław Kozyro — N. Wilejka, ul. Kościuszki 4. Zgub. karta rzemieślnicza Nr. 165, potwierdzenie zgłoszenia Nr. 216 rzemiosła szklarskiego wyd. przez Star. Wil-Trockie 23. XI. 28 r.

58. Hipolit Nieścieronek — wieś Ancypory, gm. Wołkołacka, pow. Postawski. Spal. ks. wojsk. rocznik 1896 wyd. przez P. K. U. w Postawach.

59. Justyn Pancielej — wieś Zaleski, poczta Wierzchnie, gm. Głębocka, pow. Dziśnieński. Zgub. dow. osob. Nr. 387/428/D wyd. przez Star. Dziśnieński 22. III. 1929 r. oraz pozwolenie na wyjazd do Francji Nr. 20197/Og. Uczep. wyd. przez D. O. K. III w Grodnie.

60. Tumas Antoni — Kolonja Wileńska, ul. Wesola 103. Zgub. pozwolenie na broń wyd. przez Starostwo w Wilnie 1929 r.

61. Sylwester Garbul — wieś Kaznodziwniki, gm. Łyntupska, pow. Święciański. Zgub. weksel na 120 zł. bezterminowy, podpisany przez wystawców Pawła Szyszło i Bronisława Rakszmowicza.

62. Józef Gabrusianc — zaśc. Prudziszcz, gm. Komajska, pow. Święciański. Zgub. ks. wojskową.

63. Urząd gminy Plusskiej. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 568942 serja D. wyd. przez Rejonowego Inspektora koni w Postawach na imię Jana Kiezika, mieszkańca wsi Wasilkiszki III, gm. Plusskiej.

64. Józef Olsiewicz — wieś Zawrótki, gm. Norzyckiej, pow. Postawski, p-ta Łasica. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 603054 „D“.

65. Michał Staniszewski — m. Miadzioł, gm. Miadziolskiej. Zgub. pozwol. na broń i kartę łowiecką wyd. przez Starostwo Postawskie na 1929 r.

66. Stefan Krywko — wieś Kamienszczyzna, gm. Łużki. Zgub. dow. tożsamości konia serja D. Nr. 534722/U wyd. na im. Hilarego Panukiewicza.

67. Eugenjusz Nuprejonow — wieś Sobocze, gm. Krzywicka, p-ta Wilejka. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilejka rocznik 1905.

68. Piotr Rowdo — m-k Ziabki, gm. Dołhinów. Zgub. dow. tożsam. konia wyd. przez Rejonowego Inspektora koni w Mołodecznie.

69. Cyryn Justyn — wieś Barkuszki, gm. i p-ta Mielegany. Zgub. tymczasowe zaświadc. wyd. przez P. K. U. Święciany.

70. Stronczewski Hieronim — wieś i p-ta Mo-sarz, gm. Kozłowska. Zgub. dow. tożsam. konia serja D. Nr. 593405.

71. Stanisław Jarmołowicz — kolon. Ziabki, gm. Prozorocka. Zgub. ks. wojsk. kaprała rezerwy wyd. przez P. K. U. Święciany.

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny Nr. 2, tel. 1. Administracja czynna codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godziny 10 — 12 rano.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do „Dziennika Wojewódzkiego” instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Prenumerata wynosi: roczna — 18 zł., półroczna — 9 zł., kwartalna — 4 zł. 50 gr. Cena jednego egzemplarza 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za wiersz milimetrowy jednoszpaltowy — 30 gr., o zagubionych dokumentach — 2 zł. 50 gr., w sprawie osób zaginionych — 10 zł., handlowe i przemysłowe — 3 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do oddzielnych Kas Skarbowych na rachunek bieżący Administracji Dz. Wojew Nr. 108 w Kasie Skarbowej w Wilnie.

Cena niniejszego numeru wynosi 1 zł. 50 gr.